76STE JAARGANG No. 100148 WOENSDAG 24 JUNI 1959

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Uitgave: N.V. Paulus Drukkerij, Willemstad, Curaçao Kantoor: Conscientiesteeg: 28 - 29 Telefoon: Redactie: 23858 Advertentie: 23550 Abonnementen en Bezorging: 24399

VERSLAG VAN COMMISSIE VAN VIER

Nieuwe gebeurtenissen in Midden-Amerika op til

Het verslag van de commissie van vier, die tot taak had voor de raad van Amerikaanse staten alle mogelijke gegevens te verzamelen over de recente gebeurtenissen in Nicaragua, zal vermoedelijk nog voor het einde van deze week aan dit orgaan worden overhandigd. De commissie, die zondagavond te Washington is teruggekeerd na een bezoek aan Tegucigalpa, Managua en San José (Costa Rica), heeft, naar het schijnt, een zeer grote hoeveelheid gegevens kunnen verzamelen, die allemaal doen vermoeden dat in Midden-Amerika nieuwe gebeurtenissen op til zijn. De leden van de commissie spannen zich in om hun verslag zo snel mogelijk uit te brengen en zij zijn van oordeel, dat de raad en het raadgevend orgaan van het verdrag van Rio dringend op de hoogte moeten worden gesteld van de huidige situatie.

Toestand in het Caraibisch gebied en Centraal Amerika op kookpunt

De commissieleden weigeren elke aanwijzing te verschaffen van de inhoud van hun rapport, dat naar alle waarschijnlijkheid geen enkele aanbeveling zal bevatten, maar zal volstaan met een opsomming der vergaarde feiten tijdens de snelle reis, die door de groep onder leiding van de ambassadeur van Uruguay, Lacarte, is gemaakt.

Naar de mening van alle waarnemers van Latijns Amerikaanse vraagstukken in Washington is het duidelijk, dat de toestand in Centraal Amerika en in het Caraibisch gebied aan het kookpunt is en dat men in dit deel van de wereld gebeurtenissen tegemoet gaat, waarvan de recente incidenten in Nicaragua slechts de inleiding betekenden.

Sinds de overwinning van de revolutie van Fidel Castro op Cuba en de terugkeer van een democratisch bewind in Venezuela onder leiding van Romulo Betancourt, zijn de liberale kringen zich beginnen te roeren en blijk gaan geven van hun ongeduld over het zich staande houden in verschillende landen van regiems, die als dictatoriaal worden beschouwd.

Nagenoeg overal schijnen groepen te worden gevormd en opgeleid om aan acties tegen deze regiems deel te nemen. Volgens inlichtingen van Dominikaanse bannelingen in de Verenigde Staten en elders zouden in het binnenland van de Dominikaanse Republiek gewapende groepen de strijd hebben aangeboden tegen de troepen van president Trujillo. Het is duidelijk, dat de opstandige bewegingen in de eerste plaats de regeringshoofden van de Dominikaanse Republiek en Nicaragua op het oog hebben.

De operette-achtige „invasie" van Panama was slechts een inleiding tot de grote opschudding, die in deze gebieden zichtbaar gestalte neemt. Zij had van de aanvang af het nadeel tegen, dat zij gericht was tegen een regering, die als waarachtig democratische werd beschouwd. Dit was dan ook de voornaamste reden, waarom zij zo snel in elkaar stortte.

Het hoofdprobleem, dat zich in het geval van Nicaragua voordoet en waarmee de organisatie van Amerikaanse staten zich in een nabije toekomst misschien ernstig zal moeten bezig houden, is de vraag, of deze gebeurtenissen van internationale aard zijn — hetgeen een ingrijpen door de O.A.S. noodzakelijk zou maken en billijken — of dat het louter acties zijn, die door politieke bannelingen tegen de regiems, die in hun eigen land de teugels in handen hebben, op touw worden gezet.

Het is duidelijk, dat het verslag van de commissie van vier in dit verband belangrijk zal zijn en dat de conclusies, die de raad daaruit trekt, grote invloed kunnen hebben. De commissie, die in feite geen commissie van onderzoek is, kan slechts van de feiten verslag uitbrengen zonder een oordeel te formuleren. Maar uit deze feiten zal de raad haar conclusies moeten trekken.

HULP AAN HET KIND

IN betrekking tot hetgeen recentelijk in de „Amigoe" werd geschreven over de mogelijkheden voor de bevolking der Nederlandse Antillen om bij te dragen tot het werk van Unicef, ware het wellicht gewenst iets meer over dat instituut te publiceren. De Algemene Vergadering der Verenigde Naties heeft in december 1946 besloten tot oprichting van Unicef, the United Nations International Children's Emergency Fund, als een tijdelijke instelling om hulp te bieden aan door de oorlog getroffen gebieden. Zo werden voor miljoenen jeugdige behoeftigen in Europa kledingstukken en voedingsmiddelen verzonden, terwijl Unicef in de periode van 1948 tot 1952 hulp bood aan vrouwen en kinderen van Palestijnse vluchtelingen.

Aldra bleek, dat dit voortreffelijk werkende instituut van de V.N. niet meer zou mogen worden opgeheven, al kon het de oorlogstaak als geëindigd beschouwen. De leiding oordeelde terecht, dat er nog veel moet worden gedaan voor de honderden miljoenen kinderen, die in de eco-

onze wereld van vandaag

nomisch onderontwikkelde landen leven. De meesten van deze stumperds moeten voedsel, kleren, onderdak en bescherming tegen ziekten ontberen. Vooral in het verre oosten is het sterftecijfer onder jonge kinderen enorm groot. In oktober 1953 besloot de Algemene Vergadering Unicef een permanent karakter te verlenen; de naam werd veranderd in United Nations Children's Fund, maar de al wijd en zijd bekend geworden afkorting Unicef bleef men aanhouden.

Aan het hoofd van Unicef staat een uitvoerend bestuur, waarvan de leden dertig landen vertegenwoordigen; dit bestuur komt twee malen per jaar bijeen om het werkprogramma te bespreken en de begroting te bepalen. Over de gehele wereld bevinden zich vrijwillegers, die het vele werk willen helpen verlichten en verder konden in tal van landen nationale comité's worden ingesteld, die in hoofdzaak inzamelingen organiseren en de baten naar het Unicef-hoofdkwartier zenden; hierbij kunnen zij tot uitdrukking brengen op welke wijze of voor welk gebied zij de ingezamelde gelden besteed willen zien.

Voor dit jaar heeft Unicef drie honderd vijf en zestig programma's gereed voor meer dan honderd landen, waardoor vijf en vijftig miljoen kinderen kunnen worden geholpen; hiervan ontvangen 6,3 miljoen meisjes en jongens dagelijks een portie melk. In één en dertig landen heeft Unicef fabrieken laten bouwen, waar melk kan worden gepasteuriseerd of gedroogd, zodat het vervoer minder behoeft te kosten.

Verder zullen dit jaar naar schatting vijf en dertig miljoen kinderen in twee en vijftig landen worden betrokken bij een nieuwe grootscheepse anti-malaria-kampagne. Malaria is nog steeds de ziekte, die vele kinderen doodt en bij volwassenen alle energie vernietigt. Verder wordt de strijd voortgezet tegen tuberculose en andere vreselijke ziekten, zoals lepra en gevaarlijke oogkwalen.

Voorts is van groot belang, dat Unicef in achtergebleven gebieden veel doet voor de gezondheid van aanstaande moeders; er werden reeds duizenden konsultatiebureaus ingesteld, waar de vrouwen niet alleen goed advies krijgen, maar zo nodig ook genees- en levensmiddelen. In de betrokken gebieden wordt veel goodwill gekweekt, welke uiteindelijk terugvalt op de Verenigde Naties. De zorg voor aanstaande en jonge moeders heeft het vorige jaar, toen Unicef een bedrag van drie en twintig miljoen dollar ontving (negentig procent hiervan werd ontvangen uit kontributies der ledenlanden), een enorm bedrag gevraagd, maar men kan ervan verzekerd zijn, dat elke cent heel goed werd besteed.

Unicef zou nog veel meer hulp kunnen gebruiken; in de eerste plaats uiteraard bijdragen van de landen, die het kunnen missen — en dat zijn er nog heel wat. Het kan zijn veelal de landen, waar men niet veel weet van de amoede in miljoenen gezinnen voor wie deze wereld — het zij nog eens gezegd — niets anders is dan een ellendig avontuur....!

HAMMARSKJOELD naar CAIRO

De algemene sekretaris der V.N., Hammarskjoeld, zal zich op 1 en 2 juli naar Caïro begeven. In de Egyptische hoofdstad zal hij besprekingen voeren over de inbeslagneming van Israëlische ladingen, die door het Suezkanaal werden vervoerd door de autoriteiten van de Verenigde Arabische Republiek.

Encycliek verwacht van Paus JOANNES

Paus Johannes zal binnenkort een encycliek uitgeven over zijn pontifikaat, aldus is van onofficiële zijde in Vatikaanstad vernomen. De Pauselijke brief zou gedateerd zijn op 29 juni 1959. Als hoofdpunten worden genoemd: vrede, waarheid en eenheid.

Aanslag op Dominicaanse Militaire Attache in Haiti

De woning van de Dominikaanse militaire attache te Port-au-Prince, Luitenant-kolonel Luis A. Trujillo Reynoso, is gisternacht omstreeks 4 uur met kogels doorzeefd, aldus meldt A.F.P. De attache bleef ongedeerd. Volgens een communique van de Dominikaanse ambassade zag men na de aanslag twee gebaarde mannen wegvluchten.

Aan het eind van de vorige week is de Cubaanse ambassadeur te Port-au-prince, Antonio Rodriguez Echazabal, op zijn standplaats teruggekeerd. De ambassadeur had zich naar Havana begeven om aan de Cubaanse regering verslag uit te brengen van een aanslag, waarvan hij begin juni het slachtoffer was. Rodriguez keerde terug in gezelschap van drie „barbudos" (twee kapiteins en een luitenant) van het Cubaanse revolutionaire leger. Een van de kapiteins, Armando Torres, treedt op als militair Attache.

Over de aanslag tegen hem verklaarde ambassadeur Rodriguez, dat deze gepleegd was door binnen- en buitenlandse vijanden van Cuba en Haiti.

Het Haitiaanse leger heeft tijdens de weekwisseling in verschillende wijken van de stad huiszoekingen verricht, die nog steeds aan de gang zijn.

De toestand in Dominicaanse Republiek

RADIO-TRUJILLO meldt nederlaag van opstandelingen

De radio van de Dominikaanse Republiek heeft dinsdagmiddag bekend gemaakt, dat de regering-Trujillo een invasie in de republiek de kop heeft ingedrukt. Alle invallers zouden om het leven zijn gekomen.

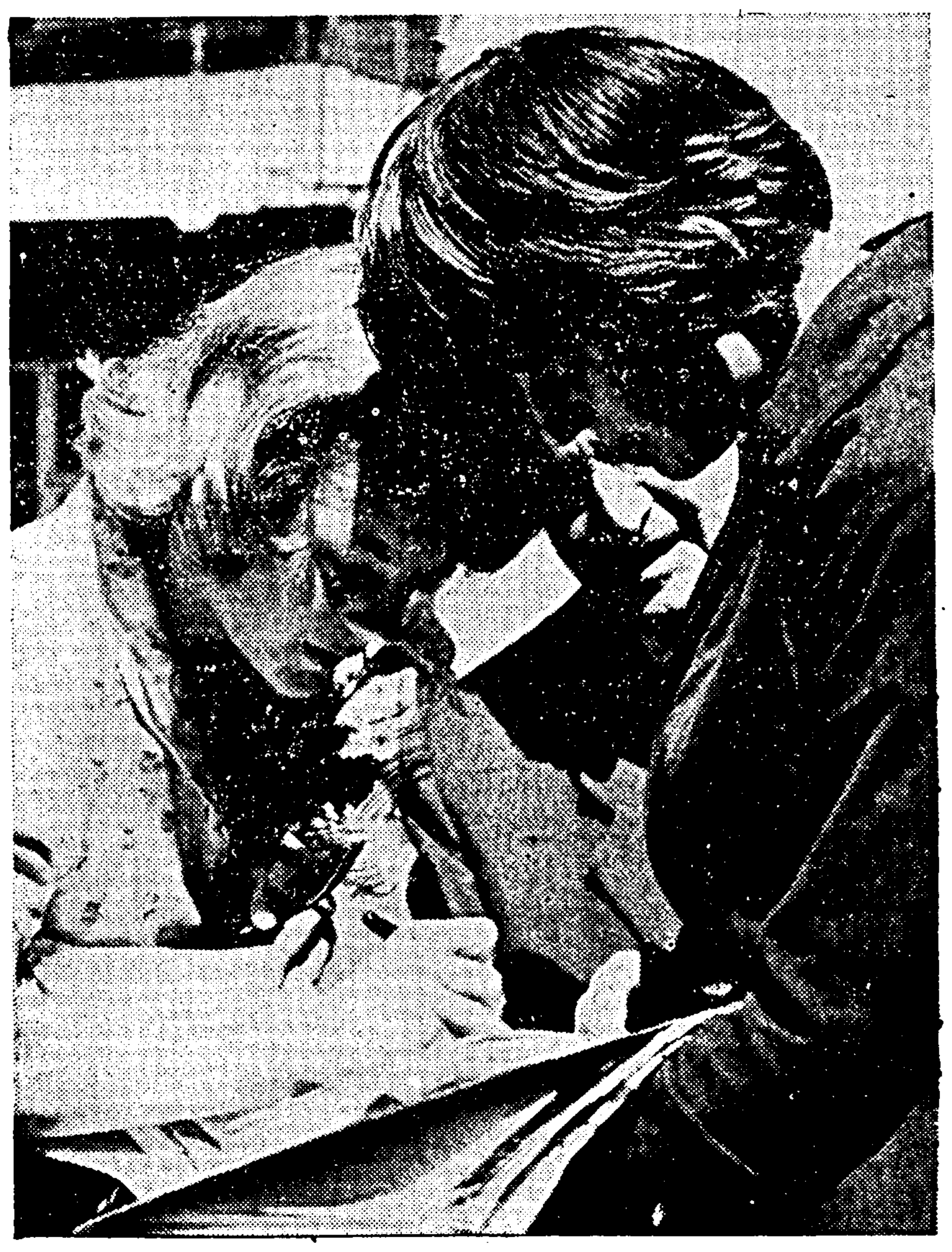
Regeringstroepen hebben de invallers „volkomen vernietigd", zo hebben militaire autoriteiten dinsdagavond in Ciudad Trujillo meegedeeld. In Port au Prince op Haiti is vernomen dat de invallers uit de richting van Cuba zijn gekomen. Een groep van 600 man zou zaterdagavond een bruggehoofd hebben gevormd op de Noordkust van de Dominikaanse Republiek en 48 uur lang tegen de troepen van Trujillo hebben gevochten. Zij zouden de opstandige troepen in het gebied van Constanza hebben willen steunen.

In kringen van de beweging voor de bevrijding van Santo Domingo verklaarde men, dat Venezuela en Cuba binnenkort de uitstoting van de regering van Trujillo uit de organisatie van Amerikaanse staten zullen verzoeken. Dit verzoek zou gegrond zijn op niet-nakoming door de Dominikaanse Republiek van het

(Vervolg naar pag. 8)

Baggewerkzaamheden voor de aanleg van de Europoo rthaven op het eiland Roozenburg aan de monding van de Nieuwe Waterweg. Grote cutterzuigers graven de tockomstige haven terwijl het zand met schuiten of per pijpleiding weggevoerd wordt om voor het opspuiten van het emplacement gebruikt te worden. De grote baggermolens aan het werk.

„De schone leugenaarster", dat is de nieuwe film van Romy Schneider, waarin zij de tegensspeelster is van Hans Moser, van wie zij een bos anjers kreeg. Romy geeft een autogram weg en Hans Moser kijkt op de achtergrond belangstellend toe.

FUCHS naar Oost-Berlijn vertrokken

De atoomgeleerde dr. Klaus Fuchs, die in 1950 door de Britten gevangen werd genomen wegens spionnage voor Rusland, is dinsdag met een Pools vliegtuig naar Oost-Berlijn vertrokken.

Hij zou van plan zijn om naar zijn vader in Leipzig te gaan.

Fuchs werd door rechercheurs naar het vliegveld in Londen gebracht. Verslaggevers werden niet tot Fuchs toegelaten.

Zoals bekend is heeft de 48-jarige atoomgeleerde negen jaar in de gevangenis doorgebracht. Hij werd destijds veroordeeld tot 14 jaar maar kreeg kwijtschelding wegens goed gedrag.

Conflict ADENAUER - ERHARD bijgelegd

Het Westduitse persbureau DPA meldt dat het conflict tussen bondskanselier Adenauer en prof. Erhard is geregeld.

Dit is het resultaat van een briefwisseling tussen beide staatslieden na twee dagen onderhandelingen. De formele overeenstemming volgde na besprekingen in de CDU-fractie. Bijzonderheden inzake de samenwerking tussen de bondskanselier en minister Erhard worden nog verder besproken.

Prof. Erhard zei in een brief aan dr Adenauer: „Ik ben bereid mijn persoonlijke gevoeligheden te onderdrukken maar dan moet ik de waarborg hebben dat ik mijn werk ongestoord zal kunnen voortzetten".

AFTREDEN van FRONDIZIE gevraagd door Admiraal Rojas

De voormalige vice-president van de voorlopige Argentijnse regering, admiraal Isaac Rojas, heeft vanochtend aan de pers een schriftelijke verklaring overhandigd, waarin hij president Frondizi verzoekt af te treden.

Engeland bezorgd over toestand in ARGENTINIE

„Tegenover de dramatische toestand, waarin het land is gebracht — aldus de verklaring van Rojas — kan ik mijn bezorgdheid niet verhelen. Naar mijn oordeel is deze regering funest en onwettig. Funest, omdat zij opzettelijk of door onbekwaamheid of door beide redenen alle euvelen en ondeugden, maar vooral de grote morele inzinking en de maatschappelijke twijfel jegens de democratie, die de tirannie opriep, heeft verergerd. Onwettig, omdat zij ondanks haar formele legaliteit en grondwettelijkheid, het produkt is van een politieke strategie, waaraan ten gronslag lag een samengaan met de ex-tiran Peron. Zj is tevens het resultaat van een verkiezingstechniek, die gebaseerd is op het verwerven van stemmen door middel van bedrog en proselietische fraude.

Het beeld van wanorde, van institutioneel verval, van gebrek aan gevoel voor de groeiende moeilijkheden van het volk en van een algemene verstoring van het gezag bedroeft de burgerij en brengt haar tot wanhoop; het beschaamt haar en kwetst haar nationaal fatsoen en waardigheid. Diepe zorgen en vaderlandslievende ongerustheid hebben een crisis veroordeeld, die reacties opriepen bij de strijdkrachten, die haar door middel van hun bevelvoeringen in rechte banen trachten te leiden.

Het land kan niet blijven leven in bedrog en in een valse rechtstaat. De tijd is aangebroken om een constitutionele uitweg te zoeken, die het mogelijk maakt het vertrouwen in de instellingen te herstellen. Hiervoor is het nodig persoonlijke offers, die de omstandigheden gebieden, te brengen. Anders lopen wij het risico een lange en moeizame weg te moeten afleggen om dat doel te bereiken", aldus de verklaring van Rojas.

President zal NIET aftreden.

De minister van binnenlandse zaken, Alfredo Vitolo, die kennis nam van de verklaring van Rojas, merkte op: „Deze verklaring past in een duidelijke actie, die de omverwerping beoogt van het grondwettig bewind. De president van de republiek is door het volk gekozen voor een wettelijk ambtstermijn en moet het mandaat van de burgerij vervullen.

President Frondizi zal niet aftreden en is bereid, zoals zijn plicht hem voorschrijft, met alle middelen tot zijn beschikking de instellingen van de republiek te verdedigen. Zij, die hem voortijdig willen vervangen, moeten zich te gelegener tijd beroepen op de stem van het volk.

De waarachtige vrede in het land wordt bereikt door zich te houden aan de wet en aan het wettig gezag. Het overige, welke de taal ook is die men gebruikt, is ondermijning en een aanslag op de soevereiniteit van het volk", aldus minister Vitolo.

Engeland bezorgd.

De politieke toestand in Argentinië wordt in Londen zeer ernstig opgevat en in bevoegde kringen is men van oordeel, dat het gevaar van een militaire staatsgreep niet is afgewend door de jongste maatregelen van president Arturo Frondizi.

Engelse waarnemers meenden vanmorgen, dat de crisis zou kunnen worden opgelost hetzij door de een of andere „pronunciamiento", gepaard met bloedige onlusten, hetzij door nieuwe en verdergaande concessies van president Frondizi aan de ontevredenen in de strijdkrachten.

Overigens wordt opgemerkt, dat de eisen van bepaalde militaire leiders niet geheel zijn ingegeven door persoonlijke ambities. In herinnering wordt gebracht, dat het de strijdkrachten waren, die Peron indertijd verjoegen en dat op het ogenblik sommige van hun leiders de laatste resten van het peronisme eens en voor al willen uitroeien.

FRONDIZI onder zware druk van het Leger

De onder communistische en peronistische leiding staande Argentijnse vakbonden hebben dinsdag besloten „de naar achteren gerichte regeringspolitiek" te bestrijden.

Aangenomen wordt dat de president van het land, Frondizi, onder druk van de strijdkrachten een regering tracht te vormen zonder aanhangers van links en geestverwanten van oud-president Peron.

Waarnemers trekken uit het feit dat de vakbondsleiders geen oproep hebben doen uitgaan voor een algemene revolutionaire staking de conclusie, dat zij krachtige maatregelen verwachten omdat het leger de president onder druk heeft gezet.

MACMILLAN hoopt op Topconferentie

Premier Macmillan van Engeland heeft dinsdag in het Lagerhuis verklaard te hopen, dat de ministersconferentie te Génève zal leiden tot een topconferentie.

Macmillan achtte het onjuist het sukses, dat reeds in Génève is behaald, te onderschatten. „De ministers hebben weliswaar nog geen overeenstemming bereikt, maar de wederzijdse standpunten zijn ongetwijfeld duidelijker geworden en men is in bepaalde opzichten zelfs dichter tot elkaar gekomen", aldus de Britse premier.

Amerikaanse achtmotorige bommenwerper verongelukt

Een Amerikaanse achtmotorige reuzenbommenwerper een Boeing B-52 is dinsdag op een proefvlucht nabij Burns in de V.S. verongelukt, de vijf inzittenden, technici van de Boeingfabriek te Seattle zijn omgekomen.

ENGELAND nodigt DE GAULLE uit

Dinsdag is te Parijs van welingelichte zijde vernomen dat koningin Elizabeth president De Gaulle van Frankrijk heeft uitgenodigd in maart 1960 een officieel bezoek aan Groot-Britannië te brengen. De uitnodiging werd De Gaulle persoonlijk door de Britse ambassadeur te Parijs overhandigd.

De president verzekerde hem dat het hem bijzonder veel genoegen zou doen Londen weer te kunnen bezoeken.

Zeven kraam-aantekeningen in het SINT ELISABETH GASTHUIS

Gisteravond tegen 21 uur kon door het college der examinatoren, bestaande uit de heren doktoren E. J. v. Romondt, inspekteur van de Volksgezondheid; F. H. Ansingh, W. H. Tjon-Pian-Gi, C. A. Winkel en het hoofd der verpleging, Zuster Lioba, een zevental examinandi in de ontvangzaal van het Sint Elisabeth Gasthuis worden binnen genood, om haar de verheugende mededeling te doen, dat alle kandidaten geslaagd waren voor hun examen kraam-aantekening.

De gelukkigen waren Zr G. Been, Zr Martia, Zr Jacqueline Capriles, Zr Laurence, Zr Maria Francisca, Zr G. Martijn en Zr Coleta.

Dit feit, zoals dr v. Romondt in zijn toespraak naar voren bracht, bevatte vele redenen tot voldoening. Niet alleen werden de examens afgelegd met een gevolg, dat alle doktoren, ook diegenen, die over ervaring betreffende deze examens in Nederland bezitten, bewondering afdwong, maar ook het feit, dat met deze examens voor het eerst de in Nederland erkende kraamaantekening in de Antillen behaald werd, betekende een mijlpaal op de weg naar onze zelfstandigheid op het gebied van de ziekenverpleging. Tot zover dr v. Romondt.

Thans beschikken de Antillen dus over twee opleidingen tot het in Nederland erkende Diploma A voor Ziekenverpleging (nl. in het Sanatorium en in het Sint Elisabeth Gasthuis) en over de opleiding Kraam aantekening in het Sint Elisabeth Gasthuis.

Gezien het feit, dat onze autonome zelfwerkzaamheid op alle gebied zulk een dierbaar en duur bevochten ideaal van de Antillen is, verwondert het des te meer, dat het bestuur, ondanks deze plaatselijke opleidingsmogelijkheden, welke met zoveel offers zijn geschapen en in stand worden gehouden, nog steeds kandidaten een beurs voor opleiding in Nederland blijft verstrekken. Hierdoor worden bovendien niet alleen hoge en overbodige kosten gemaakt, maar worden ook de beste krachten onttrokken aan de plaatselijke verpleging, die bij de explosieve groei van onze gemeenschap zo dringend om eigen krachten verlegen zit.

Men vraagt zich af, of het niet een veel gezonder standpunt zou zijn, wanneer slechts beurzen verstrekt werden voor die aantekeningen, welke in de Antillen alsnog **niet** behaald kunnen worden. Dit zou een besparing van geld en krachten betekenen, terwijl bovendien een natuurlijke selektie op grond van gebleken bekwaamheden gemaakt zou kunnen worden van degenen, die voor verdere opleiding in aanmerking komen.

Namens de geslaagden bedankte Zr Martina de examinatoren, terwijl de direkteur van het ziekenhuis, P. M Möhlmann, namens het bestuur, erkentelijkheid uitdrukte jegens allen, die het historisch gebeuren van deze avond hadden mogelijk gemaakt.

Laatste opvoering „SCHOOL DI AMOR"

Na het grote sukses op Aruba en de twee uitverkochte voorstellingen op Curaçao, zal de laatste opvoering van „School di Amor" plaats vinden op 1 juli as. in theater Roxy. Zoals bekend was ook de opvoering op Aruba totaal uitverkocht en waren er zelfs plaatsen te kort.

Degenen, die nog geen gelegenheid hadden het toneelstuk te zien, kunnen alsnog deze laatste kans aangrijpen.

AGENDA

CINELANDIA: „Ride Clear of Diablo" 19 en 21 uur (in het Engels met Spaanse tekst).

WEST-END: „Bloed in Sneeuw" (Uomini e Lupi) 19 en 21 uur (in het Italiaans met Nederlandse tekst).

ROXY: „De Ster onzer Tijd" (Mercedes-Benz) 20.45 uur.

CARIBE: „A nice little bank that should be robbed" (Estafas, robos asaltos S.A.) 20 uur.

ROYAL: „Undersea Kingdom" (El Imperio Submarino" 20.00 uur.

C.V.B.-NIEUWS: Hedenavond 18.30 uur: 1e beslissingswedstrijd Junioren Sithoc Jr — SUBT Jr (Rifstadion) 20.00 uur: Copa-Curaçao: Vesta 1 — Riverside 1 (Rifstadion).

CULTUURCENTRUM: „Sous les Toits de Paris" (in het Engels met onderschriften).

EMMASTAD

Pr/Voorlichtingspublikaties Tel. 3266
Emmastadrubriek
Wachtdiensten
Shell Curaçao N. V
Telegram Afdeling
kantoor open 07.00 - 18.30 tel. 2307
J. H. Dee 23.30 — 07.00 tel. 3423
b.g.g. „ 2400

Afdeling Personeel
A. H. Becker, Grebbelinieweg 36 tel. 0.12623. B.g.g. nadere inl. tel. 2400.

Materialen Dienst
E. A. Wegman tel. 4446.
C.S.M. Rederij/Scheepsagentschappen
E. van der Werf tel. 3101
Bioscoopprogramma Theater Asiento
Geen voorstelling.

GROETENPROGRAMMA

Radio HOYER zal hedenavond wederom het traditionele groetenprogramma uitzenden, welke groeten werden opgenomen in Nederland. U kunt de stemmen beluisteren van Leopold Evan, Edzel Fillet, Rudy Willems en Elias Curiel. Hun groeten werden opgenomen in Maastricht in de Hogere-school-aldaar. Verder zal spreken Gilbert Ensermo vanuit Nijmegen. Radio HOYER I zendt het programma uit om 17.30 uur, radio HOYER II om 18.00 uur.

Amsterdamse Beurs

De markt had vandaag een vriendelijke aanblik voor de internationale waarden die goed prijshoudend tot vast in de markt lagen hoofdzakelijk als gevolg van Duitse aankopen. Kon Olies stelden teleur en waren lager ingevolge de koers uit New York. Dooreľkaar was de markt tamelijk levendig. Scheepvaarten kalm en goed prijshoudend. Deli ondeerging een sterke koersstijging zonder aanwijsbare redenen. Staatsfondsen onveranderd.

Kon Olie 154.10
Unilever 557¾
Philips 625¾
Philips pref 234½
AKU 345½
Scheepvaartunie 138 3/8
KNSM 148¾
KPM 129½
Ned Handelmij 222½
Nat Handelsbank 146½ Exd
HVA 150¾
Amsterdam Rubber —
Deli Mij 170
3 pct Nederl '47 93
HAL 154
Walvisvaart 113
A'damsche Bank 286½
HBU Cert 225
Billiton 2e 259½
Overz Gas 266
Borsumij 59½
Lindetevens 126½
Rotterd Bank 256
Curacaose H mij 159¾
WM Muller 305
KLM 126
Hoogovens 500½
Nievelt Goudriaan 122
Excelsior 115
Ant Brouwerij 218
Rott Lloyd 136
Stokvis RS 166½
Lening Ned Ant. —
Bank Ned gem 4½ pct '58/59 100 1/16
Bank Ned gem 6 pct 1957 112 1/8
Bank Ned gem 5½ pct 1958 104 13/16
4¼ pct Nederl 1959 97 29/32
A.N.P.-C.B.S. Beursindices:
Intern. Concerns 472.42
Industrie 205.43
Scheepvaart 149.40
Banken 163.52
Indon. Fondsen 123.54
Algemeen 284.23

Politieberichten

Om 12.40 ontstond er een brandje bij de firma van de Gebr. Swaay, waardoor enig propaganda-materiaal is afgebrand. Door de brandspuit van Parera werd dit brandje geblust.

-*-

Om 10.45 wilde de bestuurder van een personenwagen uit de Concordiastraat de Chumaceirostraat op, maar in plaats dat hij op de weg reed, reed hij op het trottoir en botste vervolgens tegen een plantsoen waardoor 10 betonnen blokjes los raakten.

-*-

Om 18.30 kwam op de Manzanillaweg een patrouille aanrijden. Een 20-tal aldaar voetballende jongen liepen bij aankomst van de patrouille hard weg. Zij lieten 3 paar schoenen en 1 hemd achter. Deze goederen zijn vervolgens als gevonden voorwerpen aan de wacht gedeponeerd. Omstreeks 21 uur kwam de eerste voetballer schoorvoetend met moeder om zijn schoen af te halen.

-*-

Om 07.15 was er op de hoek van de W. Compagniestraat en J. Otzenstraat een botsing tussen een personenwagen en een pickup.

Ooorzaak: De bestuurder van de personenwagen verleende geen voorrang aan de pickup. Door de kracht van de botsing werd de pickup van de rijbaan geduwd (de weg is dikwijls nat) en kwam vervolgens op het trottoir van de Compagniestraat in botsing met een lichtmas. De lichtmast werd uit de grond gerukt. Een inzittende van de pickup viel uit de cabine. De pickup schoof, nadat hij de lichtmast omver had gereden vervolgens weer dwars de rijbaan over en kwam in een tuin van een perceel tot stilstand. Het hekwerk van dit perceel werd vernield. De inzittende van de pickup werd met gekneusde ribben naar het St. Elisabeth Gasthuis overgebracht.

-*-

Om 07.15 ontstond er op Berg Altena een ketting-aanrijding tussen 3 personenauto's.

Oorzaak: De achterste personenauto lette niet genoeg op het verkeer en botste tegen de 2 andere op.

-*-

Om 15.30 uur ontstond er een botsing op het kruispunt Rivierweg-Havenstraat tussen een taxi en een bestelauto.

Oorzaak: De bestuurder van de bestelauto die geen rijbewijs had, verleende geen voorrang aan de taxi. Bovendien verkeerde de bestelauto technisch in slechte staat.

-*-

vliegt.: a. 14; v. 4;
pass: a. 161; v. 148; d. 157.
vracht. a. 7; v. 11;
tanksch.: a. 7; v. 5;
zeilsch.: a. 2; v. 3,
pass.: a. 5; v. 24; d. 300;
ass.: 16;
proc. verb.: 16;
aanr.: 7;
schade: ƒ 3325.

New Yorkse Beurs

De Internationale politieke situatie en de situatie op de binnenlandse arbeidsmarkt werkten gistermorgen remmend op de activiteit van de New Yorkse effectenbeurs en rond het middaguur wogen fractionele stijgingen en dalingen tegen elkander op bij beperkte omzet. In de namiddag bestond alleen voor enkele speciale fondsen bijzondere belangstelling terwijl over het agemeen de handel zeer n de noteringen. Kort voor het slot kam de activiteit iets toe en de markt sloot onregelmatig met koersverschillen naar beide zijden. Het aantal verhandelde fondsen bedroeg 1203 waarvan hoger 400, lager 562 en onveranderd 241. De aandelenomzet bedroeg 1203, waarvan hoger 400, en en enen 3.600.000 en de obligatieomzet 4.890.000 dollar. De koersen waren.

American Tel. and Tel. 78 1/2
Anaconda Copper 63 1/8
Bethlehem Steel 54 3/8
Dupont de Nemours 248 3/4
General Electric 79 1/4
General Motors 50
International Tel. and Tel. 37 1/8
Royal Dutch 40 7/8
Shell Oil 76 1/2
Standard Oil of New Jersey 49 7/8
U. S. Steel 98 1/4
Canadian Pacific 29
International Nickel 97
Royal Dutch American Shares 68 3/4 bieden.
K.L.M. 34
Aluminium Co. 102
DOW Jones 630,73

LEZERS LUCHTEN HUN HART

Alerta K.V.P.

(Buiten verantwoordelijkheid der redaktie)

Het verweer van het K.V.P.-bestuur (voor zover het staat gedrukt in de „Amigoe" van 22 juni 1959) is rond op één faktor na: wel niet gebruikelijk in dit geval maar hij wreekt.

Derhalve is het K.V.P.-bestuur gehouden de aangevraagde ledenvergadering toe te staan.

Het K.V.P.-bestuur moet kunnen tonen dat het vanaf 26 april 1959 zijn opdracht naar behoren heeft volvoerd — hetgeen zeer eenvoudig is.

Hierna mag het K.V.P.-bestuur van de ledenvergadering het ontbrekende eisen, nl. de tijdsduur van het vertrouwen.

Let wel: zelfs eeuwige edicten scheppen een droevig einde.

Aug. Levens

Filmprogramma op de patio van het Cultuur-Centrum

De Filmdienst van het eilandgebied Curacao presenteert op de patio van het Cultuurcentrum op donderdag en vrijdag, 25 of 26 juni, het volgende programma:

Woody the giant killer - een tekenfilm van woody woodpecker; Luchtvaartdag 1959 - een actuele film v/d Hr. F. Chumaceiro; Rural rhythm - populaire muziek - Holiday in Holland - met vacantie in Holland.

pauze

*Son of Alibaba - een avonturen*film; Where on earth - een documentaire filmmentaire film; Hoppy sets a trap - een cowboyfilm met „Hopalong Cassidy; Hi neighbor - een komische film met „the Famous Kids".

Het programma vangt aan om 8.00 uur n.m. De toegangsprijs bedraagt f. 0.25.

Intrekking van de Ouderdomspensioenen op BONAIRE

Van verschillende kanten bereikten ons vragen omtrent de kwestie van de ouderdomspensioenen op Bonaire. Enige tijd geleden werden deze ingetrokken in verband met een onderzoek naar het al dan niet voortzetten van deze uitkeringen. Er zijn toen ook vragen gesteld aan de minister van sociale zaken.

Men deelde ons van eilandswege mede, dat men nog niets wist over de uitslag van het onderzoek. Men kon ook niet mededelen of er een aantal uitbetalingen van dit ouderdomspensioen ingetrokken zou worden.

De R.V.D. deelde ons mede, dat ieder eiland een instantie heeft (sociale zaken), waar deze een dergelijk onderzoek kan instellen. Indien deze instantie beslist, dat men de uitkering staakt, dan kan betrokkene altijd in beroep gaan bij de minister om alsnog gedaan te krijgen dat hem die uitkering toch uitbetaald wordt. Ook Bonaire heeft deze instantie en indien men daar zal beslissen, dat de uitkering geen doorgang kan vinden, dan kunnen de gedupeerden zich altijd wenden tot de minister, waarna men vanuit Curaçao de zaak kan bekijken.

Men verklaarde ons, dat het onderzoek in volle gang is, omdat de minister erop aangedrongen heeft haast te maken in deze zaak in het belang van de betrokkenen. Bij zo'n onderzoek kan men van twee standpunten uitgaan. In het eerste geval kan men eerst de zaak onderzoeken en daarna de uitkering staken. Men kan ook vóór het onderzoek de laatste maatregel nemen, er van uitgaande, dat dit in het belang van de betrokkenen is, aangezien deze dan niet zoveel zullen behoeven te restitueren (terugbetalen). Op Bonaire is men van de laatste gedachtengang uitgegaan.

Consul-generaal van de V.S. bracht bezoek aan Bovenwinden

De Consul generaal van de Verenigde Staten, de heer M.V. Pallister, bracht onlangs een bezoek aan de Bovenwinden. Na gedurende een week een conferentie te San Juan, Puerto Rico, te hebben bijgewoond, bezocht de heer Pallister achtereenvolgens St. Maarten, Saba en St. Eustatius.

De heer Pallister voerde besprekingen met de autoriteiten van genoemde eilanden en was zeer opgetogen over het gastvrije en spontane onthaal, dat hem overal ten deel viel.

Het was het eerste bezoek van de Amerikaanse consul-generaal aan de Bovenwinden.

Wijziging Telefoonnummers N.V. Curacaose Dok-Maatschappij

Met ingang van 24 juni a.s. zulen de huidige telefoonnummers van het Beatrixdok komen te vervallen en door nieuwe nummers vervangen worden.

Hudige nummer	Omschrijving	Nieuwe Nummer
	BEATRIXDOK:	
43090	(Algemeen bedrijfsleider (Bedrijfsbureau	35-2-20
43091	Bedrijfsleiding scheepsreparatie	35-2-21
43092	Bedrijfsadministratie	35-2-22
43093	Surveyorskantoor	35-2-23
43094	Dokwerkplaats en gereedschapsmag.	35-2-24
43095	Algemeen magazijn	35-2-25
43096	Portier en dokterskamer	35-3-25
43097	Compressorhuis	35-3-45
43098	Scheepsaansluiting Beatrixpier	35-5-45
43099	Scheepsaansluiting Beatrixdok	35-6-45

De telefoonnummers van het bedrijf te Parera blijven onveranderd.

EXECUTORIALE VERKOOP

Op vrijdag, de 26e juni 1900 negen en vijftig, des namiddags te 4.30 uur zal door ondergetekende deurwaarder voor burgerlijke zaken bij het Hof van Justitie der Nederlandse Antillen en bij het Gerecht in Eerste Aanleg op het eiland Curaçao, wonende op gemeld eiland aan de Piet Kegelstraat no. 6 alhier, worden overgegaan tot de openbare verkoop der bij proces-verbaal van ondergetekende van 11e juni 1959 in executoriaal beslag genomen roerende goederen t.w.:

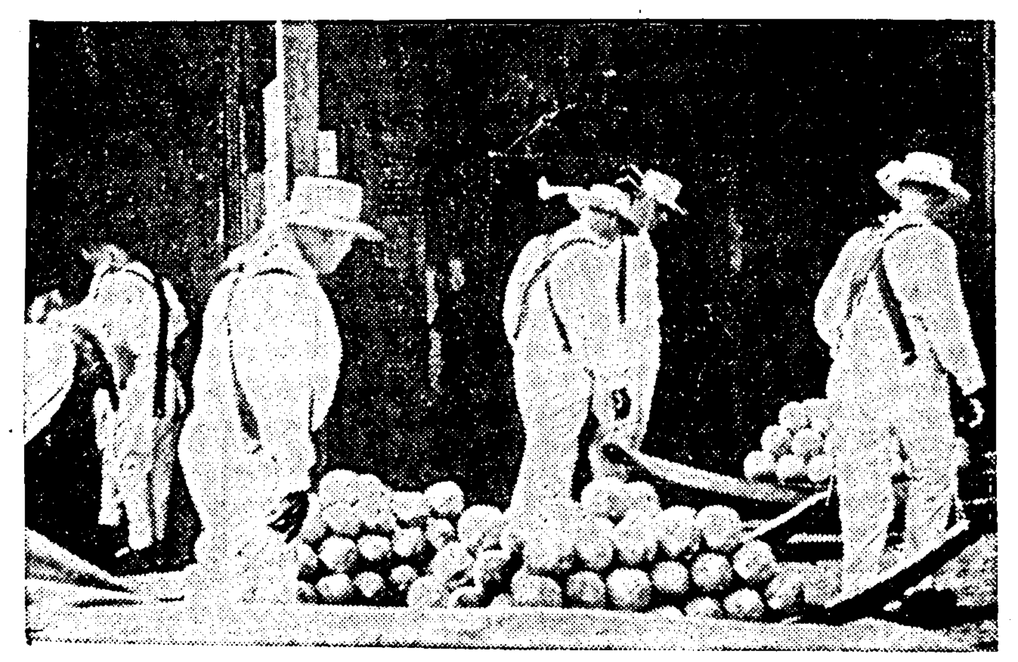
„Een radiotoestel „Grundig" (conbinatie gr. model) een zitkamerstel best. uit 4 maho. stoelen, een tafel en een bank, 1 glazen kast, ijskast „Kelvinator", een tafel, een viool, een ronde wandspiegel, 4 schilderijen.

Deze goederen zijn te bezichtigen van 9 uur v.m. tot 6 uur n.m. aldaar aan de Balataweg no. 14 (ingang bij tienda Mi Lucha bij St. Maria) en worden verkocht bij opbod tegen gerede betaling.

De deurwaarder voor burgerlijke zaken,
C. Z. MERCELINO

Antilliaans bezoek aan Alkmaar en Volendam

PROVINCIE-STAD van KAAS en HISTORIE

Het is onmogelijk in Alkmaar te zijn geweest zonder een foto genomen te hebben van de fleurige kaasdragers die in de zomermaanden een dankbare prooi zijn van alles wat op een foto-toestel lijkt. Op bovenstaande foto ziet men de dragers bezig met hun eerzaam handwerk.

Antillen „ISLAS PROGRESIVAS"

Een tocht naar de stad Alkmaar is om vele redenen bizonder boeiend. Men komt hier namelijk terecht op de geboorteplaats van een van Nederlands meest beroemde produkten, kaas, en bovendien vindt men hier op talrijke punten, niet in het minst in het stijlvolle stadhuis, herinneringen aan de meest belangrijke periode uit de geschiedenis van Nederland, de tachtigjarige oorlog tegen Spanje; voor grote mate is in deze strijd het karakter, de kleur van de Nederlandse natie gevormd.

Voor de groep Antilliaanse bursalen, die onder de bekende leiding van Mr. G.H. Eskes, voorzitter van de Studiecommissie en echtgenote, Mevr. M.W. Schiereck, eerste gedelegeerde en verder de heer en Mevrouw van de Linde deze excursie maakten, heeft de charme vooral hierin gelegen, dat zij de gelegenheid kregen om de vaderlandse geschiedenis van Nederland, die een belangrijk vak is op Antilliaanse lagere scholen zelf ook een beetje te beleven.

Toerist in Panama en bailesinta-dansen op Boca San Michiel

Maar laten wij een wandeling gaan maken op de Alkmaarse kaasmarkt. Het is een vrolijke pittoreske bedoening, waarbij alles draait om grote partijen ronde, geel-blinkende kaasbollen, die elke vrijdagmorgen van overal uit de veeteelt-omgeving van Alkmaar, de kop van Noord-Holland in het bijzonder wordt aangevoerd.

We scheiden ons even af van onze vrienden en vriendinnen, die uitgelaten door de levendige drukte die overal om hen heen is, met de sterke lachende zon boven hun hoofd, door de menigte gaan, en spreken een kaas-drager aan. Hij is helemaal in het wit gekleed, zijn wijde strohoed geeft hem de aanblik van een Amerikaanse torist in Panama, de rode sjerp om zijn middel doet denken aan een bailesinta-danser van Boca di San Michiel.

Het vreemd accent in zijn Nederlands verhindert ons hem nauwkeurig te volgen, maar we raken desondanks in een minimum van tijd op de hoogte van die bloeiende kaashandel, die zeker voordat Willem II (Roomskoning) Alkmaar met de stadsrechten begunstigde, moet hebben gebloeid, vooral als wij ons de relletjes van weleer tussen het Kaas en Broodvolk herinneren.

Geregeld wòrden de kazen die hier worden aangevoerd gekeurd, zo vertelt ons de folkloristische uitziende heer, want Alkmaar is trots op zijn kaas. Dat konden wij overigens wel merken want vlot, snel en handig, inderdaad met iets van een trots, zagen we overal kaaspaartjes, dwz, twee van die in het wit geklede mannen met breedgerande hoeden op, die de op een wiebelend houten instrument, hooggeladen met kaasbollen, op en af droegen. Vanuit het monumentale Waaggebouw (waar de kaaspartijen gewogen worden) worden de partijen vervoerd naar het grote plein, waar de kaasbollen na een stevige handslag, van eigenaar verwisselen en daarna weer naar de talrijke boten die naast het plein gemeerd liggen.

Antillianen hoorden erbij!

Er was op dat plein ook een bandjc. De leden gekleed in wijde broekjes maakten zulk een goddelijke muziek, dat verschillende Antilliaanse jongens en meisjes zich op een gegeven ogenblik niet meer konden inhouden. Zij vielen uit hun rol van toerist en huppelden met de blijde Alkmaarse bevolking mee, tot grote blijdschap van de Amerikanen en Duitsers en Fransen die waarschijnlijk niet anders gedacht zullen hebben dan dat wij ook erbij hoorden. In ieder geval lieten zij hun filmtoestellen minutenlang zoemen en hun fototoestellen klikken in alle richtingen waar een Antilliaan te bespeuren viel.

Bloeiend Alkmaar in 16e en 17e eeuw

Toen de drukte op de kaasmarkt wat minder werd zochten wij het stadhuis op. De archivaris wachtte ons op en haalde ons met enkele vriendelijke woorden binnen in dit van oude herinneringen zo vol gebouw.

Hij nam zijn taak van rondleider heel ernstig op, schilderde ons het ontstaan en de opkomst van Alkmaar vanaf de verste middeleeuwen tot de twintigste eeuw toe. Wij vertelden hem nauurlijk niet dat wij op de Antillen ook vaderlandse geschiedenis krijgen, dat wij van Nederland zeker iets meer weten dan de doorsnee Amerikaanse toerist. Wij luisterden! Naar het verhaal van de kleine plaats Alkmaar, die omringd als ze was door talrijke meertjes en plassen en poelen zich uitstekende leende voor een bedrijvig verkeer te water en voor visserij. We lieten ons vertellen van de bloei van Alkmaar in de 16de en 17de eeuw, die samenviel met de bloei van heel de Nederlandse natie. Hoe Alkmaar in de 17de eeuw, als de omringende wateren langzamerhand gedempt worden, bekendeis gaat krijgen als middelpunt van landbouw en veeteelt, hoe in de 18de en 19de eeuw de kaasmarkt van Alkmaar beroemder wordt, tot ver buiten de grenzen van de Lage Landen....

Maar hij schilderde ons ook de culturele rol die Alkmaar een tijdlang heeft gespeeld in de vaderlandsche geschiedenis, in het begin van de 16de eeuw vooral toen de Latijnse school, die in Alkmaar zetelde geleerden van heel Europa naar Holland haalde. Jammer dat de Grote Pier met zijn mannen op een van zijn plunderingstochten in 1517 in Alkmaar herrie kwam maken, waardoor het hele Middeleeuwse archief van deze stad zo goed als geheel is vernield.

Een groepsfoto tijdens de excursie. Allemaal gelukkige toeristen, maar Freddy Anterijn (met zonnebril) in het biezonder, want sinds korte tijd is hij in het bezit van zijn onderwijzersakte.

De victorie begon in.

En toch, de legende zegt: In Alkmaar begint de Victorie. Met grote kenis zan zaken en liefde voor zijn stad deed de Archivaris ons het verhaal van het beleg van Alkmaar, van 21 augustus tot 8 october 1573:

U weet, de opstand tegen Spanje was net begonnen. In 1573 was het verschiet echter duister. Het scheen dat Oranje en zijn mannen het tegen de Spaanse koning niet zouden kunnen bolwerken. Er was verdeeldheid bovendien, verschillende belangen doorkruisten elkaar terwijl de religieuze tweedracht de strijdkans nog kleiner maakte. De opstand was behalve in weinige steden van Holland en Zeeland dan ook zeer beperkt. Haarlem was weliswaar na een moedige verdediging van meer dan acht maanden ook gevallen voor de grote kracht van de Spaanse troepen. Dat scheurde Zuid en Noord Nederalnd van elkaar, verbrak de krachten nog meer. Het volk geloofde bovendien ook niet meer in het slagen van de opstand, de geestdrift was weg.

Een peuleschilletje

Op 21 augustus sloegen Spaanse troepen onder de leiding van Don Fabriue en Noircarmes het beleg voor Alkmaar, een van de weinige bolwerken van de Prins van Oranje. Het zou snel verlopen, dachten de Spanjaarden, een peuleschilletje....

Ze vergisten zich deerlijk. Een ooggetuige verhaalt: „De moedige burgerij van Alkmaar, die niet meer dan 800 man garnizoen had, verdedigde zich met stenen, brandende hoepen, heete pekel, heete pis, heete wapeling, heet kalkwater, heete olie, gesmolten lood, gestooten glas en gruis, brandend stroo, brandende bezemen en lange stokken en meer stoffen daartoe dienende...." Dit alles kregen de spanjaarden zomaar op hun hoofd, terwijl ze buiten de muren van Alkmaar stonden op de drassig waterige grond, met de bedreiging bovendien dat men in Amsterdam de sluizen zou openzetten waardoor ze helemaal zouden worden weggespoeld. Ze gaven het dan ook op na zeven weken, het werd daar inderdaad te warm en te nat met al dat „hete" al dat „brandende". Ze verloren duizend man; van de stad Alkmaar sneuvelden slechts 13 burgers en 24 soldaten....

Na deze overwinning op de Spanjaarden laaide de hoop weer op en toen ook leiden ongeveer een jaar later zich met succes tegen de Spanjolen verweerd had ging men opnieuw in de opstand geloven; dat geloof heeft tachtig jaar lang stand gehouden, uiteindelijk viel in 1648 de spanse juk van het Nederlandse volk af.

Hadden de Antillen ook maar....

Het is jammer dat de Antillen ook niet van die hevige historische momenten hebben, behalve natuurlijk de moedige strijd van Brion om de Engelsen van de Cabrietenberg weg te krijgen in de achtienhonderdzoveel.... Bij zulke momenten kan men namelijk later altijd stilstaan en zich afvragen: Hoe zou het zijn geweest als de afloop anders was, als de Spanjaarden Alkmaar in 1573 wel ingenomen hadden? Zou er dan geen tachtigjarige oorlog zijn geweest en als er geen tachtig jarige oorlog was geweest, zou het Nederlandse volk nu een ander karakter hebben?

En als Brion de Engelsen niet van de Cabrietenberg had verjaagd wat dan? en als Toela en Carpata niet opgehangen waren op het rif, wat dan? Zouden de Antillen er anders hebben uitgezien?

Diep in de gedachten volgden wij de archivaris op een korte tocht door het stadhuis, waarbij hij ons telkens weer wist te boeien met een of ander detail uit het arsenaal van wetenswaardigheden dat hij bezit.

Daarna dwaalden wij door Alkmaar naar de St. Laurentiuskerk, die hoog boven de huizen van Alkmaar uit rijst en de stad beheerst met haar hoge kruisdaken en speeltoren uren ver in de omtrek. Zij is de noordelijkste grote Gotische Hollandse Kerk, gewijd aan de H. Laurentius, die in 258 na Christus te Rome levend werd verbrand.

Ze heeft de grootte van de St. Bavo in Haarlem (abusievelijk vermeldden wij een vorige maal dat de St. Bavo in Utrecht staat) en is in 1520 voltooid, toen (en dit is belangrijk) Alkmaar slechts 3000 zielen telde. Het orgel hier doet niet veel onder voor dat van de St. Bavo, verschillende grote orgelspelers van Europa en Amerika zitten zelfs veel liever in Alkmaar dan in Haarlem.

Wij stonden op het punt om weer uit Alkmaar te vertrekken toen wij een groep verlofgangers uit de Antillen tegen het lijf liepen onder wie wij direkt vele vroegere vrienden herkenden. Zij toonden zich even verrukt als ons over Alkmaar, maar zij hadden veel meer haast dan wij, maakten ook veel meer foto's....

Alkmaarse „Kaaskoppen" voelen er wel wat voor om te poseren met Antilliaanse schonen.

Volendams hoofdonderwijzer was er niet

We zochten in de middag Marken en Volendam nog eens op. We wilden de beroemde Aukje Boes, van wie verteld wordt dat zij de taal van elke toerist spreekt weer ontmoeten en ook de hoofdonderwijzer, die ons een vorige maal met een andere groep Antilliaanse jongens en meisjes met zijn harmonicaspel en zijn curieuze vragen over de West had bezig gehouden. Hij was er echter niet.

Iemand anders speelde harmonica, maar we durfden deze persoon niet te vragen wat zijn beroep was omdat wij de minister van onderwijs nooit persoonlijk ontmoet hebben.

Antilliaans bezoek aan Marken. Aukje Boes -het talenwonder- en haar kleindochter omringd door bewoners van de „Islas progresivas".

Wel ontmoetten wij op die boot een uitgelaten groep Mexicaanse doctoren, die voor en medisch congres naar Amsterdam waren gekomen. Het was wel alsof zij hun buurmannen en buurvrouwen tegenkwamen, zo uitgelaten waren zij en toen wij hen vertelden dat wij bursalen waren, die in Nederland op kosten van onze regering studeerden, wisten zijn niet waar zij van bewondering blijven moesten. Ze maakten foto's, filmden ook natuurlijk en verzekerden ons dat wij het gelukkigst volk van de wereld zijn. Zij zouden zodra zij in Mexico waren dit rondbazuinen welke „islas progresivas" de Antillen wel zijn.

Wij namen lachend afscheid van hen. Het schijnt dat wij onze verrassende ervaringen altijd op de boottocht tussen Volendam en Marken moeten opdoen, want wie had gedacht dat er in Mexico Mexicanen zijn, die helemaal naar Europa moeten komen om op de hoogte te geraken van de toestanden op de Antillen....?

F.M.

„SRANANTORIE"

De patroille die naar de Emmaketen gaat en die onder leiding staat van kapitein Boschen, heeft thans vanuit het basisbivak een tracee gekapt van 8 km richting Hendriktop. Er moeten nu nog 16 km naar de Hendriktop worden opgengekapt. ● Ir. Guda is benoemd tot direkteur van de Lands Telegraaf- en Telefoondienst. Deze functie werd sedert het vertrek van Ir. De Geurs waargenomen door de heer J. de Bye, de adjunct-direkteur. De heer Guda was technisch adviseur van de direkteur van L.T.T. ● De toneelgroep 1959 van Bert van der Linden zal geen voorstellingen meer geven in Suriname. Aangezien de toneelgroep niet bereid is gevonden om in Paramaribo meer dan twee avonden op te treden, werd het financieel risiko te groot, zodat de hele toernee werd afgelast. De groep zal dus alleen naar de Ned Antillen gaan, waar een tiental opvoeringen zal worden gegeven. ● Met het KLM-toestel vertrok naar Nederland de heer Herman Verhoef, direkteur van de Surinaamse Meubelindustrie N.V. de heer Verhoef die een zakenbezoek aan Europa brengt, zal in Nederland de mogelijkheden nagaan voor investeringen van Nederlands kapitaal in zijn bedrijf, dat het grootste is op meubelgebied in Suriname. De kapitaalsuitbreidingen houden verband met de plannen om in Suriname zelf rotanmeubelen te vervaardigen en met de uitbreiding van de exportportefeuille. Via de Verenigde Staten zal de heer Verhoef weer naar Suriname terugkeren. ● Reeds in oktober 1958 werden serieuse besprekingen geopend om te geraken tot een Surinaamse luchtvaartonderneming met zetel te Paramaribo, die zich voorlopig zou toeleggen op het vrachtvervoer tussen de landen van Noord-, Midden- en Zuid-Amerika en het Caribisch gebied. Binnen enkele dagen nu zal deze onderneming tot stand komen door samenwerking tussen ingezetenen van Suriname, Brazilie en de Verenigde Staten van Amerika. Deze zal heten N.V. Surinaamse Inter-Amerikaanse Luchtvaartmaatschappij, terwijl voor internationaal verkeer gebruik zal worden gemaakt van de naam Surinam Interamerican Airline, afgekort SIA.

De meerderheid der aandelen is in het bezit van Dr G.R. Chin Ten Fung, die tevens president-directeur wordt.

De maatschappij streeft ernaar haar transportvluchten reeds de volgende maand te beginnen met gecharteerde viermotorige vliegtuigen. Zij is genaderd door een combinatie van veebedrijven en slagerijen in Brazilie, die aanzienlijke contracten hebben met Venezuela voor de levering van vers vlees, dat door de SIA getransporteerd zal worden.

In verband met deze transporten wordt overwogen bij het vliegveld Zanderij een koelinstallatie in gebruik te nemen.

Ook is contact gemaakt met Noordamerikaanse afladers van goederen voor Argentinie.

Het ligt in de bedoeling zo spoedig mogelijk te beginnen met opleiding van lokale krachten, die in dit luchtvaartbedrijf werkzaam kunnen zijn.

Hollandse Nieuwtjes

We geven toe dat het niet bepaald vers is dit berichtje. Voor de volledigheid moeten we U dus meedelen dat het de winkeliers in de Gravenstraat (!) laatst opviel dat er ies riekte uit het winkeltje van een alleenwonende kleermaker. Men trok de stoute schoenen aan en forceerde dus de deur. Toen men in de slaapkamer kwam deinsde men wel even terug, want men trof daar het stoffelijk overschot aan van de kleermaker. Men vermoedt dat het daar een maand gelegen heeft. De ironie van het lot wilde dat op de deur stond: „wegens vacantie gesloten". ● Prof. Oud is enige tijd geleden naar Berlijn getogen om daar het ere-doctoraat in de filosofische faculteit aan de Vrije Universiteit in ontvangst te nemen. Het was het vijftiende ere-doctoraat dat verleend werd door die Universiteit. Het eerste werd verleend aan Dr. Heuss, terwijl verder alleen Duitsers en Amerikanen de gelukkigen waren. Maar U ziet wel, Hollands oude haan kraait weer victorie. ● Die 20 jarige vaandrig ui Amsterdam kon zijn vingers niet thuis houden en stal daarom 600 gld. uit de korpskas, hij is bij zijn kladden gegrepen en kwam er vanaf met een proeftijd van 1 jaar en verder werd hij tot de rang van gewoon soldaat teruggebracht. Men was er echter over verbaasd dat een zo'n jong persoon het al gebracht kon hebben tot vaandrig. doch wonderen zijn de wereld nog niet uit. ● Bij het scheiden van de nacht ontdekte men op de tentoonstelling te Etten vanwege het luchtvaartfeest dat er een beeld de benen had genomen. Men kan echter beter zeggen dat het zijn vleugels liet wapperen, want het was „De Vogel" van J. Grosman. Het is naar alle waarschijnlijkheid diefstal. De daders hebben echter pech, want na omsmetting heeft het materiaal geen waarde meer, omdat het een legering van lood is. Twee dagen tevoren miste men ook een beeldje maar het bleek dat drie beschonken mannen daar liefde voor op gevat hadden. Het is me daar wat in Ett'en. Kunstminnend is men er wel. ● „Men kan mij afzetten" stond in ons lijfblad en wij haasten ons om te achterhalen aan wie we een goede prooi konden hebben. Het bleek Pater Loop te zijn van de Bond Zonder Naam die onlangs afscheid nam van zijn luisteraars omdat hij vond dat hij al lang genoeg gesproken had en het wellicht beter zou zijn als men weer eens een andere stem door de luidspreker hoorde. Pater Loop heeft 10 jaar zijn diensten bewezen aan de Bond Zonder Naam en kan zich de geestelijke Vader noemen van 500 lichtbakens. Iedereen gaat nu weer zitten luisteren of het „Henri de Greeve-peil" bereikt zal worden....

● Een afschuwelijk misverstand vertelde een woordvoerder van Publieke Werken aan ieder die het maar horen wilde, toen men hem kwam vragen hoe het nu precies zat met die verdwenen zwanen. Uit de Sloterplas waren immers zwanen verdwenen, weet U wel die Schiedamse en natuurlijk zag men overal die Sloterplasse Zwane vliegen. Maar het was gezichtsbedrog, tenminste als men ze zag vliegen, want ze vlogen helemaal niet doch waren rustig aan het zwemmen in de plas. De man die hen moesten voederen was echter de tel kwijt geraakt. ● Er zijn altijd mensen die het onderste uit de kan wil hebben en het gevaar is dan niet denkbeeldig dat men de deksel op de neus krijgt. Zo zijn er besprekingen gevoerd tussen de N.T.S. en de K.N.W.U. over de uitzendingen van de wereldkampioenschappen voor de T.V. De N.T.S. had 50.000 gld. geboden maar de K.N.W.U. wilde meer en nu zullen er geen directe uitzendingen plaats kunnen vinden. De N.T.S. zal nog een poging doen korte flitsen uit te zenden. De K.N.W.U. meende er een slaatje uit te kunnen slaan. Men zou haast gaan denken dat het een Hollandse bond was.... ● We hebben niets tegen de deelnemers van het Wilhelmina tournooi. Het zullen allen wel ordentelijk mensen zijn. Doch wat we lazen in het Vroegere Huisgezin (nu Brabants dagblad) is toch wel sterk. „Vergeet het veteranentoernooi van Wilhelmina niet. De kuiten der ouderen liggen reeds weken in de olie". Nu vergeten zullen we dat toernooi niet, daar kunt u verzekerd van zijn.

Westduitse Joodse Raad uit maar verontrusting

De Westduitse Joodse centrale raad, die twee dagen te Dusseldorp bijeen is geweest, heeft een resolutie aanvaard, waarin de raad vaststelt met toenemende ongerustheid te hebben kennis genomen van het voorkomen van anti-semitische incidenten in West-Duitsland en het aanstellen van voormalige nationaal-socialisten in sleutelposities.

Wat betreft het verlenen van schadeloosstelling door de bondsrepubliek aan Joodse personen of instellingen, die van de nazies te lijden hebben gehad, betreurde de raad het door de Westduitse regering ingenomen standpunt dat de door de nazies verwoeste synagogen door het oorlogsgeweld waarschijnlijk toch vernietigd zouden zijn.

Het spookpaard

Oorspronkelijk detective-verhaal

door MARTIN MONS

71)

Maar Toon geeft een beetje verongelijkt als zijn mening te kennen, dat het nu niet meer de moeite waard is. Om zeven uur op zijn laatst moet hij toch weer bij de hand zijn. En hij ziet eens ietwat geërgerd naar Perquin, die niet schijn' te weten wat moeheid of slaperig zijn is en klaar wakker en fit een vrolijk deuntje fluit.

Als hij om zeven uur zijn bad neemt na dat laatste telegram ontcijferd te hebben, fluit hij nog.

Na het ontbijt slentert hij naar de stallen, praat even met Nardus en rijdt vervolgens in zijn Chevroletje naar de hoefsmid van Weemeroyen.

Voor de lunch is hij weer terug op huis Ter Weem. Hij vindt het hele gezelschap in de gele kamer, een nog erg bleke en nerveuze Claire Hangst inbegrepen. Alle ogen keren zich naar hem als hij binnenkomt. Het is monsieur de Moneville die de vraag onder woorden brengt, die hun allen op de lippen brandt: „Mogen we vragen, monsieur Perquin, of u al iets met uw onderzoek is gevorderd?"

Pieter Auguste Perquin kijkt nadenkend de tafel langs en noteert al die verschillende gezichtsuitdrukkingen. Er zijn er, die onhandige pogingen doen hun nieuwsgierigheid te verbergen. Anderen generen zich niet en zetten een gezicht alsof ze bij een spannende film zaten. Weer anderen laten duidelijk blijken, dat dit onderwerp er een is, dat men huns inziens in behoorlijk gezelschap niet aanroert. Leontine Hangst's gezicht is uitdrukkingloos, maar Jetje bedwingt met moeite haar tranen. Joost Allan staart strak voor zich, terwijl Gerard Slothouwer met een haast dwingende bezorgdheid naar Claire. kijkt, die nerveus met de ogen knippert en doelloos een stukje brood verkruimelt tussen haar trillende vingers.

„Ja," zegt hij dan langzaam, elk woord scherp articulerend. „Ik geloof, dat ik de draad gevonden heb, die ons uit dit labyrinth kan leiden. Maar zonder uw hulp kan ik de zaak niet tot klaarheid brengen. Ik verzoek u over een uur allen in de grote paddock te willen komen."

„Ik ook? Moet ik ook?" vraagt Claire Hangst.

„Maar natuurlijk toch, Claire. Je hebt toch wel gehoord, hoe mijnheer Perquin heeft gezegd: allemaal."

HOOFDSTUK XIX

Allen tezamen zitten ze daar op de witte banken in de paddock. Perquin heeft ze naast en achter elkaar laten plaatsen en zoals ze daar zitten maken ze de indruk van publiek bij een voorstelling. Zijn plaats heeft hij ieder vrij laten kiezen. Hij merkt op, hoe monsieur de Moneville op een van de schuin geplaatste banken is gaan zitten, vanwaar hij een redelijk goed gezicht heeft op alle aanwezigen. De oude heer maakt de indruk van een kenner bij een première.

Eva Blaeke heeft een plaatsje vooraan gezocht, dicht bij Leontine Hangst, die stijl rechtop tussen Jetje en Joost Alland zit. Jetje heeft haar arm door die van de oudere vrouw gestoken. Claire Hangst zit op het uiterste puntje van de voorste bank, zenuwachtig rookt ze de ene sigaret na de andere, de poes Manou is als een vergeten accessoire in huis achtergebleven. Claire Hangst zit diep in haar mantelkraag gedoken en rilt van kou in de lauwe herfstzon. Gerard Slothouwer, die naast haar is neergestreken, ziet bezorgd en tracht haar fluisterend te kalmeren. Tom Vermuren kijkt strijdlustig en zijn vrouw staat het huilen nader dan het lachen. De rest van de aanwezigen toont al naar aard en opvoeding openlijk nieuwsgierigheid en sensatiebelustheid of probeert deze met meer of minder succes te camoufleren.

Pieter Auguste Perquin heeft te kampen met een geduchte aanval van plankenkoorts. Hij voelt zich als de goochelaar, die, op het punt gekomen, waarop hij het konijn uit de hoge hoed te voorschijn moet toveren, eensklaps alle zekerheid verliest, dat hij werkelijk het ongelukkige beest zal kunnen produceren.

„Ik...... eh, ik moet beginnen met uw toegeeflijkheid in te roepen, want wat ik te zeggen heb zal, hoe het mij ook spijt, nog al wat tijd vergen," begint hij. En hij dringt met moeite de krankzinnige gedachte terug, dat op deze woorden toch eigenlijk een beleefdheidsapplausje had behoren te volgen.

Met de moed der wanhoop gaat hij verder: „Om te beginnen moet ik u een bekentenis doen. Mijn status hier op Ter Weem was niet eenvoudig die van een gast. Ik was hier tevens in een, als ik het zo noemen mag — want ik weet er geen betere omschrijving voor — in een officieuze hoedanigheid. Er waren hier op Huis Ter Weem dingen gebeurd, die wijlen baron Hangst er, voornamelijk op aandringen van zijn vrouw, toe hadden doen besluiten door tussenkomst van ons beider vriend Alland van Limmerzoden, mij te verzoeken een onderzoek in te stellen.

„Die verschijnselen waren, om het zo eens te zeggen, van tweeërlei aard. Occulte of quasi occulte en zulke, die in het natuurlijke vlak lagen.

„Voor ik hier nader op inga, zou ik u eerst even willen spreken over enige familietradities van de Hangsten van Ter Weem. Ik veronderstel, dat die tradities u allen in grote lijnen wel bekend zijn. Maar voor een goed begrip van wat gaat volgen, wilde ik toch graag een en ander nog even recapituleren, omdat die tradities in nauwe betrekking staan tot de gepleegde moord. Daar is dan eerst de traditie, die betrekking heeft op de beelden, die op de dakbalustrade van de zogenaamde nieuwe vleugel staan. „De poppen" zoals de bevolking hier ze noemt. Wanneer een van die beelden valt, beduidt dat rampspoed voor Ter Weem. Iedere Weemeroyenaar kan daar voorbeelden van bijbrengen.

De tweede traditie heeft betrekking op het „Spookpaard". Een reusachtig paard of liever de schaduw daarvan, waarmee elk lid van de familie Hangst eenmaal in zijn leven wordt geconfronteerd. Die verschijning zegt hem zijn naderende dood aan.

(Wordt vervolgd).

AMIGOE VAN DE JEUGD

ALLEEN OP DE WERELD

Deze dwaze grap verwekte algemeen gelach onder de jongens. Bij de voortgezette afrekening waren er nog drie, die te weinig meebrachten.

„Zo zijn er dus vijf schurken, die me bestelen en beroven. Dat krijg je, als je te edelmoedig bent. Hoe kan ik dat lekkere vlees en die goede aardappelen betalen, die ik jullie geef, als jullie niet werken? Jullie spelen liever en maken samen plezier. Zien jullie dan niet in, dat het beter is op straat net te doen, of je verdriet hebt, en je hand op te houden dan hier in werkelijkheid te moeten huilen, omdat je je rug bloot moet maken? Vooruit, de jassen uit!"

Riccardo stond klaar met de zweep in de hand en de vijf boetelingen stonden in de rij naast hem.

„Je weet, Riccardo, dat ik niet naar je kijk, want die bestraffing doet me pijn; maar ik kan je horen en naar het geluid de kracht van de klappen beoordelen. Ga van harte je gang, neveling; je werkt voor je brood."

Hierop ging Garofoli met zijn gezicht naar het vuur staan, net of hij er niet tegen kon om die strafuitvoering te zien.

Ik zat vergeten in een hoek en beefde van verontwaardiging, maar ook van angst. Want deze kerel, die bloedhond, moest ook mijn baas worden. Als ik dan geen dertig of veertig stuivers meebracht, of wat hij zou eisen, dan zou ik ook mijn rug moeten ontbloten voor Riccardo! Nu begreep ik wel, hoe Mathieu zo kalm over de dood kon praten.

Toen de eerste klap op een der jongens neerkwam, sprongen mij de tranen in de ogen. Omdat ik meende, dat men mij vergat, hield ik me niet in. Maar ik vergiste me. Garofoli stond stiekem naar me te kijken; dat merkte ik al gauw.

„Kijk," zei hij, „dat is een kind met een goed hart," en hij wees naar me, „dat kind is anders dan jullie, rovers, die lachen om het ongeluk van je kameraden en om mijn verdriet. Jammer, dat hij niet bij jullie woont; hij zou jullie tot voorbeeld zijn!"

Deze woorden deden me beven van angst. Verbeeld je, dat ik ook een van die kameraden moest worden!

Bij de tweede slag van de zweep liet de patiënt een meelijwekkend gekerm horen, bij de derde een hartverscheurende schreeuw.

Garofoli hief de hand op; Riccardo liet de zweep rusten. Ik meende, dat hij de rest wou kwijtschelden, maar dat was zijn bedoeling niet. Garofoli ging naar het eerste slachtoffer toe; hij zei met gedempte stem:

„Je weet, hoe slecht ik tegen dat schreeuwen kan; je weet, dat de zweep je huid wel verscheurt, maar jouw schreeuwen verscheurt mij het hart; daarom waarschuw ik je: voor elke schreeuw krijg je er een zweepslag bij; en dat is dan je eigen schuld. Denk erom, maak me niet ziek van verdriet. Als jij wat voor me overhad en een beetje dankbaar was, dan zou je je mond houden. Vooruit maar, Riccardo!"

Deze hief zijn arm op en striemde over de rug van het slachtoffer.

„Moeder! moeder!" riep deze.

Gelukkig heb ik er niets méér van gezien. De deur ging open en Vitalis kwam binnen.

Hij begreep terstond, waarom hij op de trap dat schreeuwen gehoord had. Hij vloog naar Riccardo en rukte hem de zweep uit de hand. Toen keerde hij zich naar Garofoli en ging met gekruiste armen voor hem staan.

Dat was allemaal zo vlug gegaan, dat Garofoli een ogenblik verbluft stond te kijken; maar gauw herstelde hij zich en toonde weer zijn beminnelijke glimlach en zei:

„Vind je dat ook niet vreselijk? Dat kind heeft geen hart."

„'t Is een schande!" riep Vitalis.

„Precies, wat ik ook zeg," onderbrak Garofoli.

„Geen gekheid," ging Vitalis met krachtige stem verder, „je weet hee goed, dat ik niet tegen dat kind spreek, maar tegen jou. Ja, 't is schande, 't is laf om zo kinderen te martelen, die zich niet kunnen verdedigen."

„Waar bemoei jij je mee, ouwe gek?"

„Met politiezaken."

„Politie? Dreig jij me met de politie? Jij?"

„Ja, ik."

„Luister eens, Vitalis, nou moet je niet gemeen doen en me bang maken met de politie; want, als jij wat aan de politie verraadt, dan zou ik ze ook wat kunnen vertellen. En wie zou dat beroerd vinden? Wees gerust, ik ga niet naar de politie, want jouw zaken gaan de politie niet aan. Maar er zijn anderen, die er wel belangstelling voor hebben, en als ik aan die personen eens ging vertellen, wat ik weet; als ik dan maar eens één naam zou noemen, één naam maar, wie zou zich dan moeten schamen?"

Mijn meester bleef even staan zonder te antwoorden. Ik dacht na over die woorden. Zich schamen? Daar begreep ik niets van!

„Met politiezaken."
„Politie - Dreig jij met de politie - Jij -

KORTE INHOUD VAN HET VOORAFGAANDE.

Remi, een vondeling, die door moeder Barberin is grootgebracht, wordt later door zijn pleegvader aan een rondreizende toneelspeler, Vitalis geheten, verkocht. Met drie hondjes en een aap, geven zij in alle plaatsen en dorpjes voorstellingen. Dan begaat Vitalis tijdens een zijner uitvoeringen de fout, om de toorn van een reeds boosaardige veldwachter op zich te laden en zich tegen zijn arrestatie te verzetten. Dat kost hem twee maanden gevangenisstraf, en Remi moet nu alleen verder trekken met de honden Cappi, Zerbino en Dolly, en de aap Jolico. Hij geeft een voorstelling voor een zieke jongen, Arthur, die met zijn moeder op een boot rondreist; Arthur vraagt hem, of hij met hem mee wil varen. Na een maand trekt hij echter weer verder met Vitalis, die hem niet wil missen. Tijdens een hevige sneeuwstorm schuilen zij in een houthakkershut. Dan verliezen zij de beide hondjes Zerbino en Dolly en later ook het aapje Jolico. Beroofd van hun voornaamste artisten, komen zij tenslotte in Parijs, waar Vitalis noodgedwongen Remi onderbrengt bij Garofoli, die kinderen voor hem laat werken. Bij een onverwacht bezoek van Vitalis, ontdekt hij dat Garofoli een wreed en hardvochtig mens is en hij wil Remi daar weer weghalen.

★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★

Plotseling pakte Vitalis mijn hand. „Ga mee!" en hij trok me mee naar de deur.

„Welnu," zei Garofoli lachend, „niet kwaad blijven, ouwe. Je moest me toch spreken?"

„Jou heb ik niets meer te zeggen."

Zonder verder een woord te verspillen, zonder om te kijken, gingen wij de trap af en hij hield voortdurend mijn hand vast. Wat was ik gelukkig hem te mogen volgen! Ik ontsnapte dus aan Garofoli. Als ik gedurfd had, dan zou ik Vitalis omhelsd hebben.

Zolang we geregeld mensen tegenkwamen, praatte Vitalis niet, maar al gauw bevonden we ons in een verlaten straatje. Daar ging hij op een paal zitten en streek verschillende keren met zijn hand over zijn voorhoofd. Hij zat in moeilijkheden.

„Toegeven aan edelmoedigheid is misschien wel heel mooi, maar daarmee zitten we nu in Parijs op de keien, zonder een stuiver op zak en zonder een stukje brood in de maag. Heb jij honger?"

„Buiten de broodkorst, die u mij vanmorgen gaf, heb ik niets meer gegeten."

„Wel, mijn jongen, dan zul je vanavond moeten gaan slapen zonder eten. Wisten we maar waar!"

„Had u er dan op gerekend bij Garofoli te slapen?"

„Ik had erop gerekend, dat jij daar blijven zou. Om jou voor de winter van mij te huren zou hij me twintig francs betaald hebben. Daar was ik voor 't ogenblik mee gered geweest. Maar toen ik zag, hoe hij de kinderen behandelt, kon ik mezelf niet beheersen. Jij had ook niet veel zin om daar te blijven, is 't wel?"

„U bent erg goed voor me!"

„Het hart van de oude zwerver is nog jong gebleven. De zwerver had alles goed berekend, maar het jonge hart heeft alles in de war geschopt. Waar moeten we nu heen?"

Het was al laat en de kou was ijselijk streng. De wind stond noordelijk. Het zou een barre nacht worden. Vitalis bleef lang op de paal zitten en Cappi en ik stonden maar bij hem te wachten, tot hij een besluit genomen had.

Eindelijk stond hij op.

„Waar gaan we heen?" vroeg ik.

„Naar Gentilly, om de steengroeve te zoeken, waar ik vroeger al eens geslapen heb. Ben jij moe?"

„Ik ben bij Garofoli goed uitgerust."

„Jammer genoeg ben ik niet uitgerust; ik kán haast niet meer! Toch moeten we gaan. Vooruit, kinderen!"

Als hij dát zei, had hij altijd een goed humeur, maar deze avond klonk het niet opgewekt.

De nacht was donker en de gaslantaarns gaven slecht licht, omdat de vlam te veel flakkerde door de wind. We gleden vaak uit over een brok ijs op het trottoir of over de bevroren goten. Daarom hield Vitalis mijn hand vast. Cappi bleef weleens achter om in de vuilnishopen te zoeken naar iets eetbaars, want hij had ook honger; maar hij vond niets, want alles was bevroren.

De mensen, die we tegenkwamen, keken ons na. Was dat, omdat we zo vreemd gekleed waren of omdat we zo vermoeid voortstrompelden? Het was heel ver naar Gentilly. Vitalis sprak niet en liep erg gebogen en zijn hand gloeide ondanks de felle kou. Nu en dan stond hij stil om op mijn schouder te leunen. Ik voelde dan, dat hij beefde.

„Bent u ziek?" vroeg ik, toen we weer stilstonden.

„Ik vrees van wel; in elk geval, erg moe. Voor mijn leeftijd zijn die lange dagmarsen te zwaar geweest en de vorst van deze nacht is te fel voor mijn oude bloed. Ik moest een goed bed hebben en een flink maal in een warme kamer.... Dat is voor mij

De Zomer regeert in Nederland en wel zo dat men er gaat klagen over te grote droogte. Maar hoe heerlijk is het niet om met dat stralende zomerweer, dat ons zo goed bekend is op de Antillen, te gaan zwemmen, roeien en kanoën op de vele plassen?

AAN ONZE LEZERS EN LEZERTJES VAN ONZE KINDERKRANT

Onze trouwe lezers en lezertjes zullen ondekt hebben, dat in de kinderkrant van vorige week een kleine fout geslopen is, waardoor de eerste regels van ons vervolg verhaal weggevallen zijn.

Hier laten we dan deze regels volgen:

„Ik was geheel alleen met Garofoli, toen ik thuis wegging".

De rest volgt in de kinderkrant van 17 Juni.

Geachte Redaktie,

I ben een meisje van 15 jaar en ik zou graag een correspondentie vriendin in Curaçao hebben.

Zou U niet een meisje weten? Ik heb al erg veel moeite gedaan en veel geschreven, maar ik heb nooit antwoord gehad.

I hoop daarom des te meer dat ik op U kan rekenen.

Bij voorbaat mijn hartelijke dank,

Willy Kransen
Reticfstraat 24
Amsterdam (Oost Holland)

p. s. Ik zou erg graag in het hollands willen corresponderen.

KNOR-KNORRE OP DE VLUCHT

Boer Jaspers kocht een biggetje,
't Was roze en nog klein,
Maar zelfs zo'n heel klein biggetje,
Kan toch al grillig zijn.

Hij liep er trots mee door de stad,
Hij hield het stevig vast.
Maar dat beviel Knor-Knorre niet;
Dat was een rare gast!

Plots nam het biggetje een sprong,
Boer Jaspers schreeuwde luid,
En als een pijltje uit de boog,
Verdween de rappe guit.

Boer Jaspers rende er achteraan,
Maar Knorre gaf 't niet op.
Luid jammerde het boertje toen:
"Wat heb ik nu een strop!"

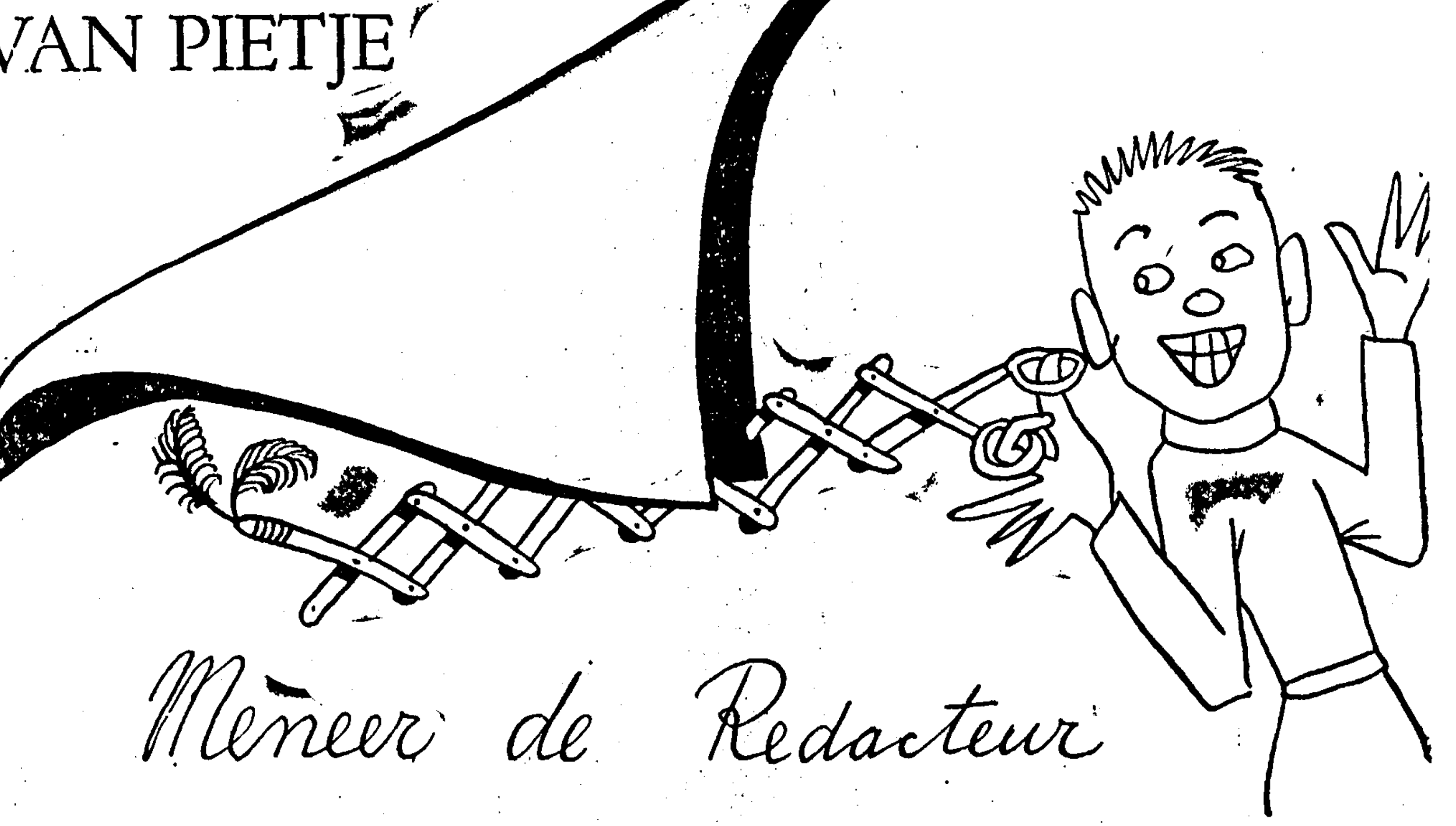
Maar ieder, die hem rennen zag,
Die rende eenklaps mee,
De bakker en de groentenman
En oude tante Kee.

Knor-Knorre wist zich toen
geen raad,
En werd een beetje moe.
Waar moest het biggetje nu heen?
Waar moest het nu naar toe?

Maar tante Kee, ja werk'lijk
waar,
Die was toch nummer één.
Vlug greep ze Knorre bij zijn
staart,
Hij kon geen kant meer heen.

Die renpartij om 't biggetje,
Was wet een dolle klucht,
Nú is Knor-Knorre, dik en vet,
Te stram voor elke vlucht!

TWEEDE BRIEF VAN PIETJE

Meneer de Redacteur

Wat was ik blij met die brief van u, dat u het weleens met mij wilde proberen! Ik was er gewoon van ten-onderste-boven. En thuis was het niet minder. U weet dat ik er niemand iets van verteld had. Maar toen die brief van u kwam, wilde iedereen direct weten wat ik allemaal geschreven had. Nou, mijn vader was er eerst wel een beetje stil van, toen zei hij: „Reusachtig, dat je al zó vroeg in de journalistiek zit." U snapt hoe ik me voelde! Maar met zuslief liep het minder leuk af. „Als je maar weet dat ik verhuis," dreigde ze woest, „is me dat een manier om alles van Guus en mij in dat blad van jou te zetten. Kletspiet!" Dat was het laatste dat zij schreeuwde Toen rende ze naar boven en na een geweldig harde bons van haar kamerdeur werd het doodstil. Lekker doodstil, dacht ik; want ik had wel wat herrie verwacht nu ik schrijver ben geworden, maar zó? Nee, ik had minstens op een traktatie van lekkere moorkoppen gerekend. Enfin, om mezelf te troosten ben ik toen maar de kermis opgeslingerd. Jongens, wat heb ik een leut gehad, 't is de schoonste kermis van mijn leven geworden. En een geluk als ik had. Ik ben naar een kraam vol dozen en noga gegaan. Het is daar de kunst om met je geldstuk zo'n doos te raken. Lukt dat, dan heb je hem. Geloven of niet, maar ik had mijn zak vol chocola. Ik leek wel een zwarte Piet. Die tentbaas kreeg er grijze haren van.

Dat valt je niet mee, mannetje, dacht ik, je had zeker liever gezien dat mijn geld door dat kippengaas viel, hè? Want al die dozen liggen op kippengaas en gooi je mis, dan verdwijnt je geld voorgoed in zo'n gaatje. 't Moet daaronder een mooi zilvermijntje zijn als die kermisbaas 's avonds onder dat gaas gaat kijken!

Met 't ballengooien heb ik een schaar gewonnen, je weet wel, zo'n houten ding dat open en dicht flapt en dat je zo lekker ineens voor iemand zijn neus kunt laten springen. 't Lijkt net een kikvors, die een sprong neemt. Nou, die is z'n geld wel waard geweest, ik heb minstens vijftig jongens en meisjes beetgehad. Maar thuis waren ze daar helemaal niet over te spreken. Ik bedoel, over die kikvors zelf. „Afzetterij," riep mijn vader, „echte afzetterij en kinderbedrog is het. In mijn jonge tijd waren die dingen eens zo lang en nou sturen ze de jeugd met zo'n halve kikvors weg." Maar ma kwam er tussen. „Het hout is óók eens zo duur geworden," zei zij, „en misschien is het wel verbeelding van je dat ze vroeger eens zo lang waren." Waarop mijn vader antwoordde: „Dat van het hout is kletskoek, maar 't kan tóch wel zijn dat ze net zo lang waren als die van Piet."

't Kon mij helemaal niets schelen, wat pa en ma er over zeiden. Ik heb er plezier van gehad en heb dat ding de andere dag aan een klein joch op school gegeven. Want eigenlijk is het gek op mijn leeftijd nog aan zo iets te doen....

Toen ik van al mijn chocola en noga wat gegeten had, was ik bijna zo ziek als Guus. Want die heeft de griep, en omdat mijn zus nu veel meer tijd overheeft (want anders gaat ze vaak met Guusje wandelen)

Alleen op de Wereld

(Vervolg van pag. 4)

maar een droom. Vooruit maar weer, kinderen!"

Ten laatste kwamen we niemand meer tegen. Hier en daar zag je nog een verlicht venster. Gelukkig hadden we de wind in de rug, maar omdat het armsgat van mijn jas losgetornd was, blies de wind daar doorheen langs mijn arm, wat allesbehalve aangenaam was.

Ineens bleef Vitalis staan!

„Zie je soms een groepje bomen?"

„Ik zie niets."

„Ook geen donkere plek in de verte?"

Ik keek naar alle kanten om me heen, maar ontdekte niets, dat op een donkere massa geleek.

„O, had ik jouw ogen maar!" ging Vitalis verder; „ik zie alles maar wazig. Kijk daar ginds eens!" Hij wees recht vooruit. Omdat ik niets kon antwoorden, liep hij door.

Een paar minuten later stopte hij alweer:

„Zie je nu nóg geen groep bomen?" Weer moest ik hem teleurstellen. „Ik denk, dat je ogen trillen van angst," zei hij.

„Heus, ik ben er zeker van, dat er geen bomen zijn."

„Ook geen groot wiel?"

„Er is niets te zien."

„Dan zijn we hier verkeerd!" Hier kon ik niets op zeggen, want hier was ik nooit geweest.

„Laten we nog vijf minuten doorlopen en als er dan nog geen bomen te zien zijn, dan moeten we terug; dan heb ik me in de weg vergist."

Nu ik hoorde, dat we wellicht verdwaald waren, leek ik ineens aan 't eind van mijn krachten. Vitalis trok me aan mijn arm.

„Wat nu?"

„Ik kan niet meer lopen."

„Dacht je soms, dat ik je kan dragen? Als ik mezelf nog op de been houd, komt het, omdat ik weet, dat we nu niet mogen gaan zitten. Als we nú gaan zitten, zullen we niet meer opstaan en doodvriezen. Vooruit moeten we!" Ik volgde hem weer.

„Heeft deze weg diepe karresporen?"

„Die zijn er helemaal niet."

„Dan moeten we terug."

Nu moesten we tegen de wind in terug en dat ging nog langzamer dan zoëven.

„Als je karresporen ziet, moet je me waarschuwen; de juiste weg moet links liggen. Aan het begin, bij het kruispunt, staat een doornstruik."

Een kwartier lang sukkelden we vooruit, vechtend tegen de wind. Al kon ik zelf haast het ene been niet voorbij het andere krijgen, ik moest nu Vitalis ook trekken. Wat speurde ik angstvallig de linkerzijde van de weg af!

Onverwachts zag ik een rood lichtje door de duisternis gloeien.

„Hè, een lichtje!" Ik wees ernaar.

„Waar dan?"

Vitalis keek wel, maar zag het niet. Het was toch niet erg ver af. Hieruit begreep ik, dat zijn gezichtsvermogen verzwakt was.

„Wat kan ons dat licht schelen," zei hij, „dat is een lamp, die op de tafel van een arbeider brandt of bij het bed van een stervende. Daar kunnen we toch niet aankloppen. Op het platteland zouden we in de nacht wel om onderdak kunnen vragen, maar in de omgeving van Parijs krijg je dat niet. Daar zijn geen huizen voor ons. Verder maar weer!"

Na een paar minuten meende ik wat te zien! Een kruispunt en op de hoek een struik. De hand van Vitalis liet ik los om te gaan kijken of er op die zijweg karresporen waren. Ja, hoor! Blij riep ik:

„Daar staat de doornstruik; en er zijn karresporen!"

„Geef me je hand weer; we zijn gered! De steengroeve is maar vijf minuten hier vandaan. Kijk maar eens goed, je moet de bomen nu kunnen zien."

Ik meende in de verte een donkere massa te zien en zei, dat ik de bomen herkende.

Door hoop kregen we kracht; mijn benen liepen lichter. Toch vond ik, dat de vijf minuten wel een kwartier leken.

„We lopen al meer dan vijf minuten op de goede weg," zei Vitalis. Hij stond stil.

„Dat dunkt mij ook."

„Waar lopen de karresporen naar toe?"

„Die gaan rechtdoor."

„De ingang van de groeve moet links liggen. We zijn er zeker voorbijgelopen. Toch hadden we aan de karresporen moeten zien, dat we te ver gingen."

„Ik weet zeker, dat er geen karresporen naar links zijn afgeweken."

„Goed, dan maar weer terug."

We moesten dus wéér eens omdraaien.

„Zie je nú die bomen?"

„Ja, daar, aan de linkerkant."

„En zijn daar ook karresporen?"

„Die zijn er niet."

„Ben ik dan blind?" zei Vitalis, terwijl hij zijn ogen uitwreef. „Laten we recht naar de bomen toe lopen en geef me een hand."

„Daar staat een muur."

„Neen, zeker een hoop stenen?"

„Neen, 't is beslist een muur."

Dat was gemakkelijk te zien, want we stonden er maar een paar stappen vandaan.

Vitalis liep die paar stappen en omdat hij zijn ogen niet vertrouwde, ging hij met zijn handen voelen.

„Ja, 't is toch een muur, ik voel stenen en kalk. Maar waar is dan de ingang? Zoek eens naar karresporen."

Ik liep voorovergebogen de hele muur langs tot het uiteinde en toen terug naar het andere einde. Nergens was er een opening en op de grond was ook geen weg of pad, geen spoor van wielen.

„Ik vind overal alleen maar sneeuw."

Dat was een verschrikkelijke toestand; ongetwijfeld had mijn meester zich vergist en moest de steengroeve zich ergens anders bevinden.

Eerst had Vitalis niets gezegd. Toen liep hij zelf nog eens de hele muur langs en voelde eraan met zijn handen. Cappi snapte niets van het hele geval en stond ongeduldig te blaffen. Ik liep met Vitalis mee.

„Moeten we nog verder zoeken?"

„Neen, de groeve is dichtgemetseld."

„Dichtgemetseld?"

„De toegang is afgesloten; we kunnen er onmogelijk in."

„En wat nu?"

„Ja, wat nu, hè? Ik weet het niet; ik denk: hier sterven."

„Maar, meester toch!"

„Ja, jij wilt nog niet sterven; jij bent te jong; het leven trekt jou nog. Goed dan! We lopen verder. Kun je nog lopen?"

„Ja, maar u dan?"

„Als ik niet verder meer kan, dan zal ik neervallen als een oud paard."

„Waar moeten we heen?"

„Terug naar Parijs. Als we een agent tegenkomen, vragen we om onderdak op het politiebureau. Dat had ik graag willen vermijden, maar ik wil jou niet laten sterven van de kou. Kom aan, Remi; vooruit, mijn jongen; moed houden."

Zo moesten we langs dezelfde weg terug. Hoe laat het wel was? Daar had ik geen idee van. We hadden al zo lang gelopen, zeer lang en langzaam. Misschien was het middernacht of nog later. In de huizen was overal het licht uit. Als die mensen, die nu lekker warm onder de dekens lagen, geweten hadden, hoe koud wij waren, dan hadden ze ons zeker binnengelaten. Dat dacht ik tenminste. Hadden we nu maar wat vlugger kunnen lopen om warm te worden; maar Vitalis kwam slechts met grote moeite en hijgend verder. Zijn ademhaling was hoorbaar, net of hij hard gelopen had. Als ik hem wat vroeg, gaf hij geen antwoord, maar wees langzaam met zijn hand naar zijn mond en schudde zijn hoofd. Hij kon onder 't lopen niet praten.

Van het platteland waren we weer in een buitenwijk van de stad teruggekomen. Vitalis stond stil. Ik begreep, dat hij echt niet meer kon.

„Zal ik eens ergens aankloppen?" zei ik.

„Neen, ze doen toch niet open; hier wonen tuinders en groentenkwekers. Die staan 's nachts niet op. Laten we maar doorlopen."

Maar zijn wil was sterker dan zijn krachten. Toen hij enkele stappen gedaan had, stond hij alweer stil:

„Ik moet eerst even rusten; ik kan niet meer."

Waar we stopten, was een schutting, waarvan de poort openstond. Daarachter bevond zich een grote mesthoop en dáárnaast lag wat stro.

„Daar ga ik een poosje zitten."

„En u zei, dat we nu niet mochten zitten, want dan zouden we door de kou bevangen worden en niet meer opstaan?"

Hij beduidde me, dat ik wat stro op elkaar moest gooien tegen de poort aan. Daar liet hij zich op neervallen.

„Breng nog wat stro bij elkaar; hier bij de mesthoop zitten we uit de wind."

Ja, wel uit de wind, daar had hij gelijk in; maar niet uit de kou. Toen ik al het stro bij elkaar gegooid had, dat ik kon vinden, ging ik naast hem zitten.

„Kruip dicht tegen me aan en neem Cappi bovenop je. Die zal je warm houden."

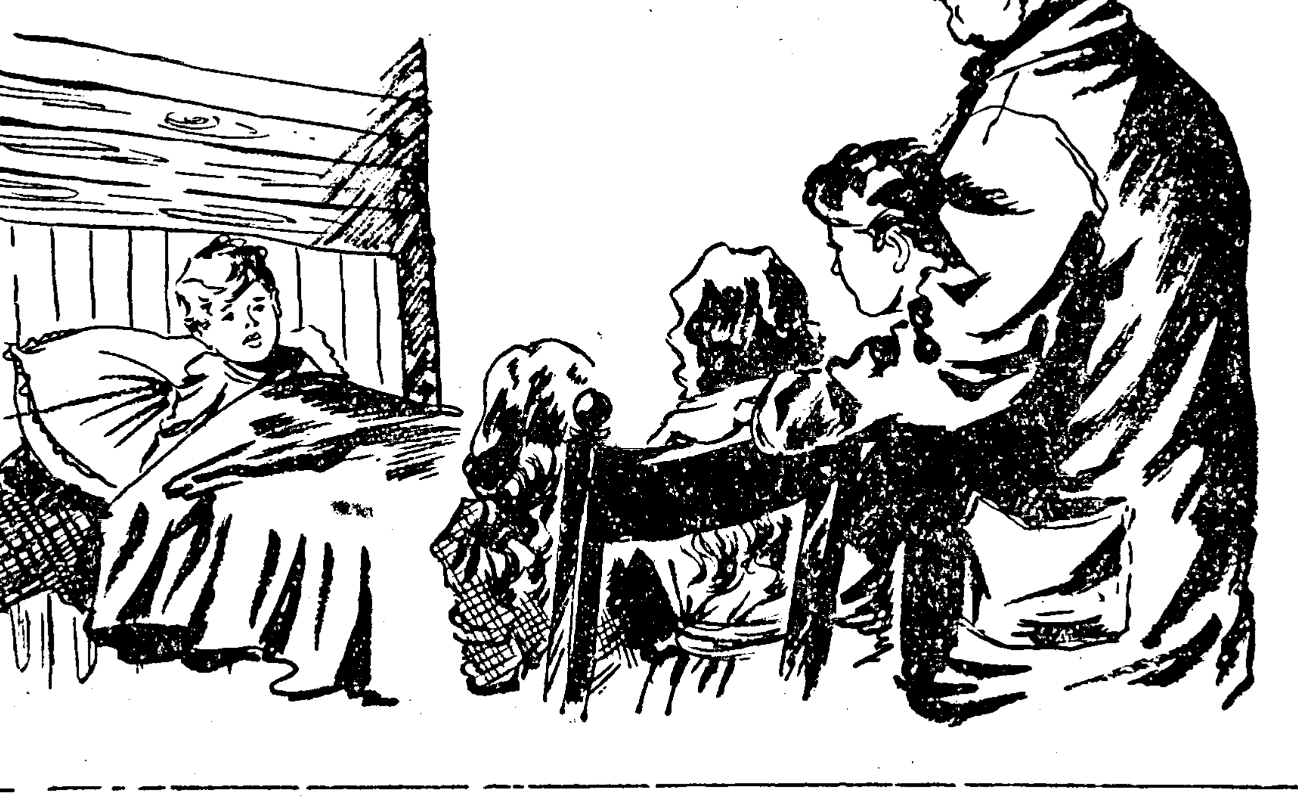
Vitalis wist wel, dat de kou, in onze omstandigheden, ons kon doden. Als hij zich toch aan dat gevaar blootstelde, kwam dat, omdat hij uitgeput was. Het leek, of hij zich dat gevaar bewust was, want toen ik hem en mezelf met stro had toegedekt, boog hij zich naar me toe en gaf me een kus. Dat was voor de tweede keer. Was het nu een afscheid?

Ik zat nog niet lang naast hem of ik werd slaperig. Cappi lag op mijn borst en was al ingeslapen. Ik deed nog moeite om wakker te blijven en over Vitalis te waken. Hij haalde moeilijk adem en met korte stoten. Ik werd angstig van die stilte en verlatenheid om ons heen. Zou ik nu moeten sterven?

Vitalis liep die paar stappen en omdat hij zijn ogen niet vertrouwde, ging hij met zijn handen voelen. „Ja, 't is toch een muur, ik voel stenen en kalk."

Toen ik wakker werd, lag ik in een bed in een warme kamer. Er brandde een flink vuur. Ook zag ik een man met een grijs vasie aan en drie of vier kinderen. De kamer en de mensen waren totale onbekenden voor me. Toen ik me oprichtte, kwamen ze naar het bed toe.

De schrandere ezel

Er was eens een klein ezeltje,
Dat heette Fliereflom.
Nu weet je wel, een ezeltje,
Dat houdt men vaak voor dom.

Maar Fliereflom, die viel heus op
Door al zijn schranderheid,
Hij deed zijn werk met grote trouw
En met de meeste vlijt.

Heel in zijn eentje trok hij vaak
Van 't dorpje naar de stad,
Met 'n mandje vruchten op zijn rug,
En dat was nog al wat.

Want Fliereflom, die had een baas,
Die kreupel was en blind,
De baas, die was zijn ezeltje
Reusachtig goed gezind.

Die baas, dat was een groenteman,
Hij nam het elke week
Mee naar het marktplein in de stad,
Wat Fliereflom best leek.

Daar stond de baas met mandjes fruit,
Die d'ezel voor hem droeg,
En al het fruit verkocht hij daar,
Waarom men zoal vroeg.

Toen 't baasje niet meer lopen kon,
Stond zijn verdienste stil.
Hij zei: „Zou er nog iemand zijn,
Die mij nu helpen wil?"

Het ezeltje, dàt balkte luid,
En zei in ezeltaal:
„Treur nu maar niet," en 't baasje, heus,
Verstond dat allemaal.

„Ik ga alleen wel naar de markt,
Verkoop voor u het fruit,
Ik weet de weg en zorg voor geld,"
Balkte de ezel luid.

En werkelijk, die Fliereflom
Deed, wat hij had gezegd,
Zo kwam dus alles voor zijn baas
Toch nog heel goed terecht.

Want iedereen, die langs hem kwam,
Die kocht bij hem een vrucht,
Zo'n ezeltje als groenteman,
Dat was toch echt een klucht.

Zo had de baas van Fliereflom
Aan hem een goede kracht,
Omdat de ezel hem op tijd,
Geld, om te eten, bracht.

Hij was een reuze beste hulp,
Die trouwe Fliereflom,
Geloof 't dus nooit, wanneer men zegt:
„Een ezel is slechts dom."

De verloren Viking Eric de Noorman

45—44 Met een snelle beweging weet Eric de slag van de zware stenen bijl met zijn schild op te vangen, maar de schok brengt hem uit zijn evenwicht en het scheelt geen haar, of hij sort ruggelings omlaag. Voor Yalah hier echter zijn voordeel mee kan doen, heeft Eric zich hersteld en snel springt hij uit zijn netelige positie. Ondanks het gemis van een schild blijkt Yalah een geducht tegenstander te zijn.

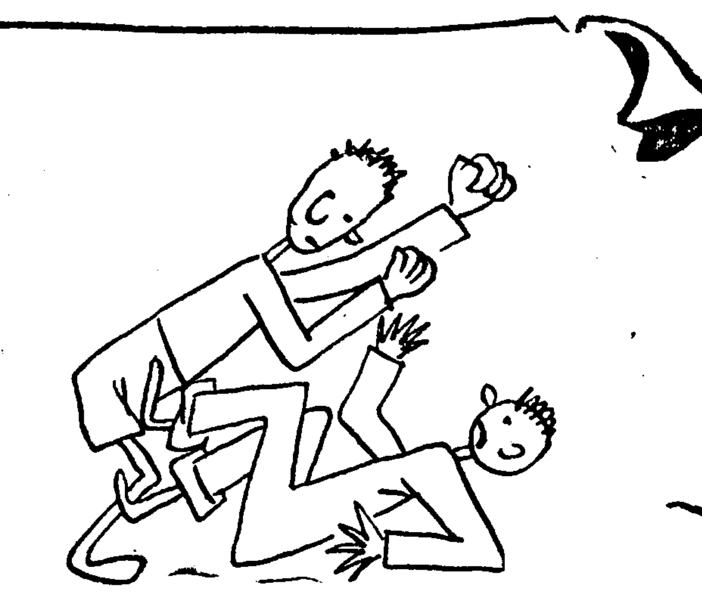
De zware bijl is in zijn handen een levensgevaarlijk wapen, waar hij zo flitsendsnel gebruik van maakt, dat Eric amper genoeg heeft aan zijn schild om de slagen af te weren. Boven het gekletter der wapens uit klinken de schorre aanmoedigingskreten van Ragnar, die zich in allerlei bochten wringt om niets van het gevecht te missen. En dan, eensklaps, is het gebeurd. Een ogenblik verslapt Yalah's felle aanval en zijn afweer is iets te traag, als Eric razendsnel toestoot. De bijl ontvalt Yalah's hand en met een rauwe gil valt de wrede heerser ontzield omlaag. In twee tellen heeft Eric Ragnars boeien losgesneden. „Geef me nou een zwaard, beste, brave vriend Koning", snuift de rode piraat terwijl hij de Noorman stevig de handen drukt. „Geef Ragnar nou een zwaard en zie wat er gebeurt!" En met een schelle, strijdlustige schreeuw stormt Ragnar de Rode de heuvel af.

had ze véél te veel tijd om te piekeren. 't Eind van het liedje was dat zij over een nieuwe wintermantel begon. En de kapstok hangt nog vol!? Enfin, zij is alle winkels afgeweest en van ál die duizenden jassen was er niet een die haar beviel. Ik snap er niks van. Als ik een jas nodig heb wordt daar zoveel poppenkast niet over gemaakt. Ik stap een winkel binnen, schiet zo'n lekker ding aan, betaal en hup, klaar ben ik. Maar meisjes kunnen nooit iets krijgen, het is altijd eens zo duur als ze gedacht hadden. Pa werd zó kwaad toen hij het hoorde, dat hij al zijn geld de lucht inslingerde en wanhopig uitriep: „Dáár, koop voor mijn part drie mantels, maar laat mij met rust." Het leek wel strooiavond. En wij maar grabbelen. Toen al het geld op tafel lag en wij natelden hoeveel pa nu eigenlijk wel in zijn zak had gehad (want daar kom je anders nooit ofte nimmer achter), toen zagen wij dat het toch wel wat overdreven was geweest om over DRIE mantels te spreken. En [illegible] was de zaak afgelopen. We hebben toen [illegible] een [illegible] dag gehad. Maar de daarop [illegible] dag was minder gezellig! Ik had een hele [illegible] opgekregen (als huiswerk); met inge[illegible]. [illegible] had ik eigenlijk nog nooit [illegible] en [illegible] heeft ze ook niet uitgelegd. Mijn [illegible] die ene keer weleens helpen. Nou [illegible] ik hoop dat hij het niet leest met het [illegible] verwaand worden) óveral een kraan in. Maar [illegible] die sommen was het mis. Mijn zus werd er [illegible]roepen en zij had vliegensvlug de uitkomst [illegible]ferd. Maar wij mannen brachten er niets van

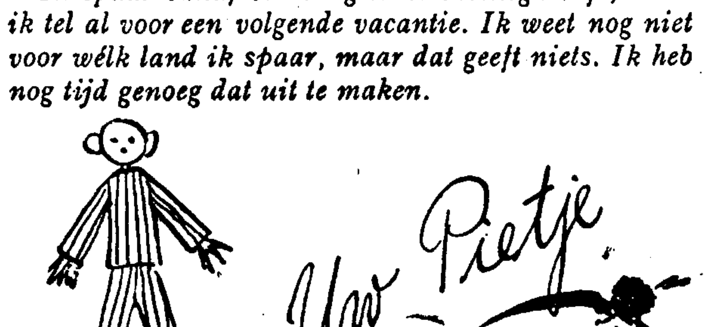
terecht. We konden er niet uitkomen. En laat ik u nou vertellen, dat wij samen, mijn vader en ik, een hele lange middag hebben zitten rekenen tot 's avonds acht uur toe, en dat we toen als zoutzakken bij elkaar zaten, zó moe waren we. Mijn vader had gezegd: „Ik schei er niet uit voor ik het onder de knie heb," en dat hebben we nou!!

Toetjemenoela heeft geschreven. Toetje is mijn neef uit Engeland, je weet wel, waar ik deze zomer geweest ben. Hij is een paar jaar jonger dan ik. Toen hij bij ons logeerde, mocht hij gerust in mijn rommelhoek scharrelen, vliegmachientjes oplaten, tractors bouwen en meer van die leuke dingen. Maar zo gauw

ik bij hem thuis kwam zei hij: „Dit is mijn huis en het speelgoed is van mij en jij mag in het bad niet met mijn scheepjes spelen." Dus dat wist ik dan! Als hij eens een royale bui had, mocht ik weleens een kasteel van gummiblokken in elkaar zetten, maar amper was het klaar of hij wilde het direct weer afbreken. En ik kwaad natuurlijk en wij vechten! Als hij het niet winnen kon, dan was het huilen en liep hij naar zijn moeder en bleef zo'n halve dag dreinen, tot ook zij kwaad werd. Geen wonder! En dan vond neeflief het tijd voorzichtig te worden. „Toetjemenoela," begon hij dan leukweg tegen zijn moeder en zij antwoordde: „Toetjewanana". En dan kreeg je daar een gesprek te horen, waar geen mens wijs uit kon (behalve die twee dan). Ik hoorde dat dit taaltje ontstaan is toen neeflief eens ziek was en zijn moeder alle mogelijke moeite deed om hem aan het lachen te maken. Vanaf die tijd hebben zij dat eigen taaltje en heb ik er een neef bij, die voor mij „Toetjemenoela" heet. En als ik nou iemand ontmoet die mij treitert, dan noem ik hem óók zo. Nu ik het nalees staat het erg kleinzielig, merk ik, maar ik kan er niks aan doen; hij heeft mijn hele vacantie vergald en nou vraagt ie of ik nog eens gauw kom!! Ik zal wel oppassen....

Ik spaar vanaf vandaag ieder kleinigheidje, want ik tel al voor een volgende vacantie. Ik weet nog niet voor wélk land ik spaar, maar dat geeft niets. Ik heb nog tijd genoeg dat uit te maken.

N.B. De kastanjes zijn rijp. Ik heb ze al gepoft. Ik heb uitgeteld dat ik 15 cm gegroeid ben dit jaar, want mijn pyjama is 15 cm te kort geworden. Pietje.

TOM POES EN DE KIEKVOGEL

3547 Joost eindigde zijn vermaningen en keerde zich om.

„Dit mocht wel eens gezegd worden", besloot hij, de kamer uitlopend. Heer Ollie keek hem sprakeloos na. Toen liet hij zich met een zucht in zijn stoel zakken en staarde naar de verbrande biefstuk.

„Ik begrijp het niet", prevelde hij. „Wat is er in die Joost gevaren? Hij was altijd zo'n keurige bediende — en nu dit!"

„Het komt van de beroemdheid", hield Tom Poes vol. „Dit is het lot van iedereen, die door zo'n blad gemaakt wordt. Men mag dan niet meer anders zijn, dan er in het tijdschrift staat, want dan is men niemand meer, begrijpt u?"

„Nee", zei heer Bommel vermoeid, „dat begrijp ik niet. Het lijkt me onzin". „U ziet er toch anders genoeg voorbeelden van", zei Tom Poes. „Sommige staatslieden moeten steeds maar met een sigaar zwaaien, er zijn filmsterren, die nooit meer mogen lachen of die hun hoofd kaal moeten scheren. En Joost moet onverstoorbaar zijn en zijn meester opvoeden".

„Juist", zei heer Ollie, „ik begin het te begrijpen. Dat is dus beroemdheid!" Hij liet het hoofd op een hand zakken en vervolgde bekommerd: ‚Mijn goede vader zei altijd: Ollie, jongen, wees jezelf, als je begrijpt, wat ik bedoel. Nu, daar houd ik mij aan. Het lijkt me vreselijk om te zijn, zoals een fotograaf of een krantenman je maakt, wat jij, jonge vriend?"

Op dat moment verscheen Joost opnieuw op de drempel.

„Daar is de fotograaf Kiekvogel, heer Olivier", kondigde hij aan.

„Nee!" riep heer Bommel uit. „Zeg maar dat ik geen tijd heb! ‚Hij heeft een afspraak met u, zegt hij. Zal ik hem binnenlaten?" Ik wil niet meer beroemd worden. Houd hem tegen!"

Mgr. Holterman reikte de diploma's uit aan de geslaagden van het Radulphus College. Op bovenstaande foto ziet men hoe monseigneur aan Joop Buhre (de beste leerling) zijn diploma geeft.

EIND-EXAMENS RADULPHUS COLLEGE

Naast wetenschappelijke ook morele vorming

In 9 jaar 199 afgestudeerden

Zaterdag j.l. werd op het Radulphus College de uitslag bekend gemaakt van de Eindexamens 1959. De directeur, frater Gualbert, richtte zich in zijn toespraak allereerst tot de 28 geslaagden en wenste hen en hun ouders — waarvan er sommige bij de uitslag aanwezig waren — namens de examencommissie van harte geluk met het behaalde succes.

Vervolgens richtte hij zich tot Dr. Zaneveld, de gecommitteerde voor het vak biologie, die voor het laatst dit jaar had zitting genomen in de commissie van deskundigen. Spreker dankte hem voor zijn jarenlange medewerking aan de eindexamens en wenste hem Gods beste zegen op zijn verder levenspad.

Hierop dankte de heer Zaneveld voor de tot hem gerichte woorden en dankte op zijn beurt voor de prettige sfeer en de gulle gastvrijheid waarvan hij en zijn medegecommitteerden elk jaar opnieuw hadden mogen genieten. Spreker constateerde tot zijn genoegen, dat de belangstelling voor het vak biologie in de laatste jaren was toegenomen.

„Jopen doen het hem dit jaar"

Hierna ging de directeur over tot het uitreiken van de cijferlijsten aan de geslaagde als de beste: Joop de Wijs, met een gemiddelde van 7.83. Van de B-afdeling was het Joop Buhre — de beste die het Radulphus College tot nu toe heeft gehad — met een gemiddelde van 8.38 (een cijferlijst met vier tienen!). Van de C-afdeling was Joop Hart de beste met een gemiddelde van 7.3, waaruit de directeur meende te moeten concluderen, dat de „Jopen" het dit jaar toch maar gedaan hadden.

Ook ontving Joop Buhre uit de handen van Dr. Hans Hermans de prijs voor „de beste in Nederlands", terwijl de prijs voor de „beste in Frans" aan Henri Toré (C-afdeling) door Drs. Remijn, namens de Alliance Francaise, werd uitgereikt.

Vervolgens werden de geslaagden nog toegesproken door Mr. I. C. Debrot namens de commissie van deskundigen. Spreker sprak de hoop uit, dat de thans afgestudeerden straks de mannen zouden zijn waarop Curaçao kan verder bouwen.

Lijst der geslaagden.

A-afdeling:
Aitel Bernadina
Ricardo Halabi
Henri Henriquez
Rubincio Landburg
Ronald Meulens
Juan Pieternella
Narcisio Pieters
Oscar Torres
Eduardo Vlieg
Joop de Wijs
Runo Wilson.

B-afdeling:
Russel Bernadina
Joop Buhre
Louis Butôt
Kenneth Edwards
Eric Kleinmoedig
Leo Lemmens
Victor Maduro
Sonny Parabirsing
Victor Ramos
Winston Veeris
Romualdo Wallé.

C-afdeling:
Norman Con
Joop Hart
Siro Jansen
Vincent de Laine
Lucio de Mey
Henri Toré.

Maandagavond was de smaakvol ingerichte tekenzaal tot in de verste hoeken gevuld met geslaagden, ouders en familieleden. Tussen kleurrijke tekeningen van de afgestudeerden aan de voorwand, hing de blauw-gele schoolvlag en daaronder bevond zich het podium der leraren. Onder de vele belangstellenden viel ons de imponerende figuur van Mgr. Holterman op, die evenals het vorig jaar, gaarne bereid gevonden werd de diplomas uit te reiken. Verder gaven van hun belangstelling blijk: het volledig Schoolbestuur, de hoogeerwaarde pater Vicarius, frater Canutus en verschillende hoofden van muloscholen. Van de zijde van Inspectie Onderwijs was bericht van verhindering binnengekomen, zoals we later vernamen.

Nadat de ceremoniaris, de heer Strooij, de genodigden had verwelkomd, gaf hij het woord aan de directeur die speciaal dank bracht aan de ouders en aan het lerarencorps.

Aan de ouders voor het in de school gestelde vertrouwen; voor de vele moeiten en offers die ze zich hadden moeten getroosten om hun kinderen zover te brengen en voor de belangstelling die zij op de vele ouderavonden in de afgelopen jaren hadden getoond.

Aan de leraren bracht de directeur dank voor het aan de geslaagden van deze avond bestede werk, dat lang niet altijd gemakkelijk geweest was. De jeugd tussen de 14 en de 18 jaar is nu eenmaal niet de gemakkelijkste en is zich maar vaag bewust, dat alles toch uiteindelijk voor hun bestwil geschied. Spreker dankte verder voor de hartelijke samenwerking en sloot met de wens, dat het de geslaagden, hun ouders, het lerarencorps en de school goed moge gaan.

Hierna sprak Drs. Verborg, leraar scheikunde, namens de leraars.

In welgemeende woorden, kernachtig en humoristisch, liet hij even het schoolleven van de afgestudeerden de revue passeren. Het werk van de leraars, zo vervolgde spreker, vindt ten slotte zijn bekroning in de aflevering van een groep wetenschapsmensen-in-spe, die, als ze de nodige liefde voor het kennen kunnen opbrengen, met in achtneming van de nederigheid die elke geleerde siert, steeds dankbaar zullen blijven voor de wijze lessen op hun middelbare school genoten. Het werk van de leraar is tenslotte iets anders dan het verkopen van dameshoedjes, merkte spreker op, en hij lichtte deze vergelijking op de hem eigen wijze toe.

Hierna ging Mgr. Holterman, op verzoek van de ceremoniaris, over tot het uitreiken der diplomas, waarbij elke geslaagde een ferme handdruk van Monseigneur ontving. De zes geslaagden voor het Onderwijzersexamen (Marco Dorothea, Rigobert Fernando, Cyril Leetz, Carlos Pieters, Jacques Veeris en Pablo Walter) ontvingen elk drie diplomas, daar deze jongelui in de afgelopen weken ook nog examen hadden afgelegd in Godsdienst en Lichamelijke Oefening.

Hierna sprak Mgr. De jaren op deze r.k. h.b.s. hebben gediend voor je wetenschappelijke en vooral voor je morele vorming. Het is dan ook mijn innigste hoop, dat jullie deze school verlaten als werkelijk katholieke jongens. Het is jullie taak dit te doen uitkomen door als overtuigde katholieke mannen een godsdienstig reveil onder onze mannen te weeg te brengen. Verder dankte Mgr. de leraren en wenste hij de ouders geluk en sprak de hoop uit, dat hun geslaagde kinderen hun steeds veel voldoening mochten geven.

Hierna werd een heildronk uitgebracht op de geslaagden en sprak tot slot de moderator, Dr. van Dorst, wiens woorden in het kort hierop neerkwamen: Volhardt in hetgeen gij geleerd hebt.

Nadat er nog gelegenheid gegeven was aan de leraars om de ouders geluk te wensen werd deze plechtige zitting gesloten. Hiermee heeft het Radulphus College 199 afgestudeerden afgeleverd in de 9 jaren van zijn eindexamens.

Rapport over Onderwijs Aruba (III)

De onvoldoende opnemingskapaciteit c.q. onvoldoende differentiatie van het voortgezet onderwijs leidt er toe, dat leerlingen de m.u.l.o.-school gaan bezoeken, hoewel dit onderwijs voor hen niet geschikt kan worden geacht. De belangrijke aantallen leerlingen, die drie en vier of meermalen bleven zitten, zijn een aanwijzing in die richting. Van de 1669 leerlingen, die de leerjaren VII tot en met X van de m.u.l.o.-scholen per 16 september 1958 telden, bleven 295 leerlingen drie, vier of meermalen zitten. Deze zittenblijvers zouden 12 klassen kunnen vormen.

Voor de eerstvolgende jaren zal vergroting van de opnemingskapaciteit van het voortgezet onderwijs in de eerste plaats dienen te worden gezocht in uitbreiding van het vakonderwijs voor jongens en het huishoudonderwijs voor meisjes.

Berekend is, dat in de eerstkomende vijf jaren met een aanwas van 2100 leerlingen, of gemiddeld 420 per jaar, rekening dient te worden gehouden; naast de normale groei van het aantal kinderen, da elk jaar op de lagere school (in het eerste leerjaar) komt, moet ook het steeds groter wordende aantal „schadelijke leerlingen" — de zittenblijvers — plaats worden geboden. Bij een gemiddelde klassebezetting van 36 leerlingen zouden voor 420 leerlingen 12 lokalen moeten worden gebouwd, bij een gemiddelde van 4[illegible] 11 lokalen.

De verhoging van de personeelskosten is allereerst een gevolg van de algemene stijging van het salarispeil.

De oplopende tendens wordt mede bevorderd door het feit, dat de verhouding van het aantal hoger bevoegde leerkrachten tot dat der lager bevoegden zich wijzigt ten gunste van de eerstbedoelden. Dit is o.a. een gevolg hiervan, dat de onderwijzersopleidingen in Nederland praktisch geen onderwijzers derde rang meer afleveren. Het behalen van bevoegdheden brengt in bepaalde gevallen bevordering van onderwijzer derde rang tot onderwijzer eerste rang mede.

Voorts worden bevoegdheden, die worden behaald boven het aantal vereist voor benoembaarheid tot een bepaalde rang, afzonderlijk gehonoreerd.

Bij het biezonder onderwijs is er tenslotte aanstelling tot een toenemend aantal leken-leerkrachten waar te nemen.

De belangrijkste oorzaak van de steeds hoger wordende salarisposten evenwel is gelegen in de toeneming van het getal der gevormde klassen. Het aantal leerkrachten bij het g.l.o.b. en het m.u.l.o., exclusief de vakleerkrachten, steeg van 183 in 1948 tot 350 in 1958.

De stijging van prijzen en lonen gedurende de laatste jaren is vanzelfsprekend van rechtstreekse invloed op de exploitatiekosten der school. De vergoeding aan de besturen van biezondere scholen voor het onderhouden en schoonhouden van schoolgebouwen en terreinen en voor het onderhoud van schoolmeubelen werd van 1953 af verhoogd van ƒ 200,— of ƒ 20,— tot ƒ 400,— per lokaal per jaar.

Verschillende overwegingen leiden er toe, dat vele ouders er de voorkeur aan geven hun kind reeds van het eerste leerjaar af naar de m.u.l.o.-school te zenden. Een rol spelen de overweging, dat het g.l.o.b. beter zou zijn dan het m.u.l.o. en de toelatingsleeftijd van 5½ jaar voor het m.u.l.o., tegenover 6 jaar voor het g.l.o.b. Eerstgenoemde leeftijd is evenwel een der faktoren, die bijdragen tot verscherping van het zittenblijversprobleem.

De drang naar de school voor m.u.l.o. (onderbouw) leidde tot de noodzaak van herhaalde uitbreiding dezer scholen, terwijl daartegenover g.l.o.b.-scholen nog voldoende ruimte bieden.

Tot opheffing van de aangegeven en andere bezwaren, waartoe de splitsing van het lager onderwijs in g.l.o.b. en m.u.l.o. aanleiding geeft is het noodzakelijk te komen tot een uniform basis-onderwijs, één soort scholen voor lager onderwijs, omvattende de leerjaren I tot en met VI (en VII).

Bij de opstelling van het leerplan voor deze school zal er van uit moeten worden gegaan, dat het lager onderwijs „verteerbaar" dient te zijn voor 70% van de leerlingen. De toelatingsleeftijd ware te stellen op 6 jaar. Voor het tegenwoordige rangenstelsel voor het onderwijzend personeel zal geen plaats meer zijn. Ten aanzien van de bouw van lagere scholen zal daarbij gestreefd moeten worden naar een verantwoorde decentralisatie.

Voorgesteld wordt ter voorziening in het bestaande tekort aan schoolruimte voorshands alleen te bouwen op basis van de werkelijke toestand per 16 september 1958, met dien verstande, dat excessen, die op het punt van de gemiddelde klassebezetting op bepaalde scholen mochten bestaan, dienen te worden weggenomen.

Verhoging van de jaarlijkse exploitatie-kosten vloeit uit de ondervanging van de achterstand nominaal alleen voort, indien dit gepaard gaat met vermeerdering van het aantal klassen als gevolg van splitsing.

De bouw van 12 lokalen per jaar om de toeneming van leerlingen, zoals boven vermeld, t.w. 420 per jaar op te vangen, zal een jaarlijkse kapitaalsinvestering vragen van ƒ 294.000,—. De exploitatie-kosten van 12 klassen zouden kunnen worden gesteld op ƒ 140.000,—.

Of het inderdaad nodig zal zijn, jaarlijks te voorzien in klasseruimte voor 420 leerlingen, hangt af van het antwoord op de vraag of maatregelen genomen kunnen worden, die moeten leiden tot oplossing van o.a. het zittenblijversprobleem en de afvloeiing van belangrijke aantallen te oude leerlingen.

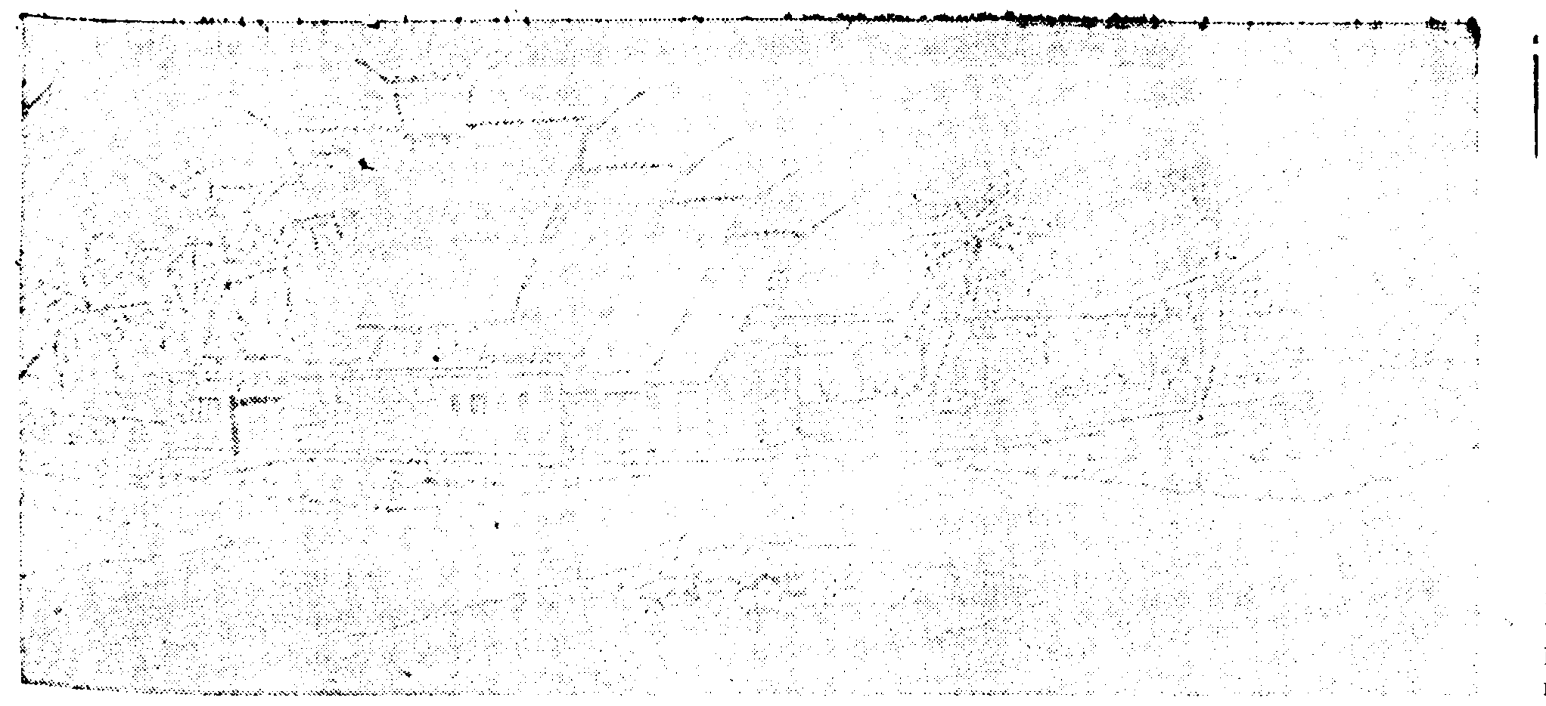
Laatste Nieuws

PEDRO ESTRADA uit Frankrijk verbannen

Volgens berichten uit Venezuela zou de vroegere chef van de veiligheids Politie onder het regime van Perez Jimenez uit Frankrijk verwijderd zijn. Dit zou zaterdag l.l. gebeurd zijn. Pedro Estrada woonde in Frankrijk in 'n luxueuse villa in Parijs. Hij wordt beschudigd van vele wreedheden onder de dictatuur van Jimenez.

Moeilijkheden bij de Venezolaanse ambassade in HAITI

Dinsdag hebben enkele mannen, die niet geidentificeerd konden worden moeilijkheden veroorzaakt bij de Venezolaanse Ambassade in Haiti. Men vermeldt echter dat het leden zijn van de Geheime Politie van de President Duvalier. Enkele uren tevoren had Jorge Stephenson, de leider van de politieke oppositie tegen het bewind van Duvalier, asiel gevraagd in de ambassade. Er waren geen slachtoffers te betreuren.

Restaurant „Garoeda" aan de Palmbeach.

ARUBA krijgt nog een attractie aan de PALMBEACH

INDONESISCH EETHUIS MENANGKEBOUWSE STIJL

Oranjestad — De heer Strijland, die met zijn drijvend eethuis „Bali" zo'n groot succes wist te behalen en nog pas een onderscheiding ontving van de Caraibische toeristen organisatie, als beste restaurant, gaat binnenkort beginnen met de bouw van een tweede etablissement, dat aan de Palm Beach komt.

Vooral in de „toeristenindustrie" is het zaak te zoeken naar iets byzonders en daarom koos de heer Strijland ook dit keer weer een opvallend ontwerp voor zijn nieuwe indonesische restaurant. Hij trof het dat hij hierbij van de diensten kon maken van architekt Hazenberg uit Naarden, Nederland, die een geweldige ervaring heeft in Indonesische zaken. Hij woonde en werkte er meer dan 35 jaar.

De heer Hazenberg heeft nu een ontwerp gemaakt (waarvoor de bouwplannen dezer dagen door Openbare Werken werden goedgekeurd) van een Menangkebouws familiehuis, zoals men die in Zuid Sumatra tegenkomt. Het hoofdgebouw krijgt het typische trapsgewijze dak, dat in Sumatra het symbool is van een groeiende familie. In Indonesie bouwt men de hoofdingang van een huis altijd naar het oosten en het is een toevalligheid dat de hoofdpoort ook hier aan de Palmbeach naar het oosten gekeerd zal zijn. Het gebouw moet een ware „showplace" worden. Daarom ontwierp de architekt voor links en rechts van de hoofdingang twee levensgrote beelden in relief uit de Oosterse mythologie. Verder overal een rijke symbolische versiering, welke zich in de lobby voortzet. De lobby krijgt een dansvloer en moet in het algemeen de „socy corner" worden van het complex. De bar krijgt een beschildering welke bedoeld is een artistieke voorstelling te geven van de vele rassen die Indonesie bevolken. Boven de bar komt een entresol, waar een twintig tot 25 bezoekers van bovenaf het gebeuren op de dansvloer kunnen gadeslaan. He plafond van de lobby krijgt drie verhogingen, die alle voorzien worden van Oosterse motieven.

Het voorste gedeelte van de lobby zal geheel met ceramiek worden versierd. Achter de lobby vindt men de dienstvertrekken en keukens. Rechts is een overdekt terras, dat de eigenlijke ...gelegenheid wordt, door bloembakken van het terras gescheiden.

De architekt is er zeer wel in geslaagd een zeer byzonder ontwerp te maken, dat toch geheel past in het landschap dat men rechts van de hoofdweg langs de Palmbeach reft. De heer Strijland heeft van overheidswege veel medewerking ondervonden en kreeg een groot stuk terrein op de hoek van de boulevard en de nieuwe verbindingsweg met Noord.

Er zijn heel wat meer plannen dan alleen de bouw van dit eethuis. Het terrein is groot. De heer Strijland wil echter die plannen in petto houden tot het zover is. Laten we ons houden aan de voorzienbare toekomst en laat ik over nadere plannen verder spreken, als eenmaal het hoofdgebouw klaar is.

Wanneer is het klaar? De aanbesteding vindt aan het eind van deze maand plaats en eigenaar en architekt hopen dat het gebouw op oudejaarsdag officieel in gebruik zal kunnen worden genomen.

In ieder geval moet het eethuis iets zeer byzonders worden en een naam krijgen in de gehele wereld. Aan het werk van Architekt Hazenberg zal het niet liggen. Dit ontwerp is als het ware zijn hobby geworden. Hij ontwierp het tot in de kleinste byzonderheden. Zelfs voor het serviesgoed maakte hij tekeningen en als hij begin volgende maand naar Nederland terugkeert, zal hij er persoonlijk op toezien, dat alles geheel in overeenstemming met zijn plannen wordt vervaardigd.

Het viel voor Hazenberg niet mee zich vrij te maken uit zijn drukke werkzaamheden in Naarden, maar voor dit ontwerp deed hij het graag. Zijn hart is, kan het anders, nog altijd geheel aan de tropen verpand.

Twee kenners en minnaars van Indonesie, Strijland en Hazenberg hebben de handen ineen geslagen en zullen er zeker in slagen weer iets heel byzonders te maken. En ook Aruba vaart daar wel bij. Wil men hier succes hebben met het tourisme, dan zijn dit soort unieke gelegenheden juist zo byzonder welkom.

Agenda Aruba

Nachtdiensten Botica's:

De Veer:
8.30 uur. CARRUSEL NAPOLITANO. Pablo Stoppa, Clelia Matania, Sophia Loren, Nidia Gray. 14 jaar.

Rialto:
8.00 uur. OLE CUBA. (Spaans) Miguel Herrera, Pototo y Filomeno, Mimi Cal, Celia Cruz y la Sonora Matancera. 18 jaar.

Principal:
8.00 uur. ESCAPADE IN JAPAN. Teresa Wright, Cameron Mitchell. Alle leeftijden.

Aurora:
7.30 uur. DE KOPPELAARSTER. (Frans met Ned. tekst) Arletty, Georges Marchal. 18 jaar.

Saraneta:
7.30 uur. FULL OF LIFE. Judy Holliday, Richard Conte. 18 jaar.

Oranjestad. — Botica Oduber tel. 1760
San Nicolas: Botica Central. tel. 5119.

HERTER niet optimistisch over TOPCONFERENTIE

De Amerikaanse minister van buitenlandse zaken, Christian Herter, heeft zich gisteren tegenover leden van het Congres voorzichtig uitgelaten over de kansen van een eventuele topconferentie. Herter, die door de huiscommissie voor buitenlandse zaken over de onderhandelingen te Genève werd gehoord, gaf geen blijk van optimisme.

Thomas Morgan, voorzitter van de commissie voor buitenlandse zaken, zeide, dat Herter had verklaard, dat de westerse bondgenoten, Engeland niet uitgezonderd, geen enkele zwakheid hadden getoond, wat betreft het probleem-Berlijn en aanverwante vraagstukken.

Herter verklaarde verder, dat de politiek van vastberadenheid van het westen zou worden voortgezet.

De minister bracht via de televisie verslag uit van de Genecfse ministersconferentie aan het Amerikaanse volk.

Hij verklaarde, dat, naar op de conferentie gebleken is, er wellicht op bepaalde gebieden overeenstemming is te bereiken ter oplossing van de Berlijnse kwestie. Rusland moet echter instemmen met een voortbestaan van een vrij West-Berlijn onder bescherming van het westen. Dit is hetpunt, waar alles om draait, aldus de minister. Amerika zou het vertrouwen van het Westberlijnse volk nooit beschamen.

Herter verklaarde, dat er in Génève geen noemenswaardige voortgang is gemaakt met de kwesties Duitsland en Berlijn. De Sovjets gaven geen blijk van belangstelling in daadwerkelijk onderhandelen, zeide hij. Zij kwamen met propaganda en enkele dreigementen. Het is volgens hem de bedoeling van de Russen Duitsland zo lang verdeeld te houden tot de mogelijkheid zich voordoet het gehele gebied onder communistische invloed te brengen.

Het Amerikaanse blad „New York Times" schrijft over het verslag van Herter, dat het eigenlijke geschilpunt tussen oost en west het doel van de Russen is hun opmars in westelijke richting te hervatten, door eerst West-Berlijn en dan geheel Duitsland in hun macht te krijgen. Daarna zal geheel Europa overgeleverd zijn aan de genade van de Russen.

Zolang het Russische ultimatum ten aanzien van West-Berlijn van kracht is, zo lang is er geen reden een topconferentie bijeen te roepen, aldus de „New York Times".

De „Herald Tribune" schrijft, dat Herter een onopgesmukte en krachtige verklaring heeft gegeven van de redenen waarom de conferentie in het slop is geraakt. De minister zeide, dat er tot dusver niets is gebeurd wat een topconferentie rechtvaardigt. De conferentie is, aldus de „Herald Tribune", toch geen tijdverspilling geweest, het westelijke plan voor de hereniging van Duitsland, heeft de instemming van de wereld gekregen.

Senaatscommissie verzoekt uitgebreider hulp aan buitenland dan EISENHOWER

De Senaatscommissie voor buitenlandse zaken heeft aan de senaat vandaag aanbevolen 4.16.820.000 dollar uit te trekken voor het programma voor hulp aan het buitenland in het komende belastingjaar. Dit is 245.000.000 dollar meer dan president Eisenhower heeft verzocht. De commissie beval voorts aan de senaat aan het accent te leggen op militaire hulp aan Europa en het Verre Oosten en op economische hulp aan Azië, Afrika en Latijns Amerika.

De secretaris-generaal van de V.N. is van mening, dat de oplossing op lange termijn van het probleem der Arabische vluchtelingen slechts kan liggen in de economische ontwikkeling van het gehele Midden-Oosten, zodat de vluchtelingen door dit gebied worden opgenomen. Dit zou toevloed van buitenlandse kapitaal nodig maken en een gemakkelijke verplaatsing van kapitaal en arbeid in de verschillende landen.

Hammarskjoeld heeft zijn opinie uiteengezet in een rapport voor de komende algemene vergadering van de Verenigde Naties. Hij beveelt de voortzetting aan van het werk van de UNRWA totdat de integratie der vluchtelingen in het produktieve leven van het gebied een feit zal zijn geworden. Deze integratie moet niet gaan ten koste van het toch al lage inkomen per hoofd van de gevestigde bevolking maar de vluchtelingen moeten een bron van arbeidskracht worden ten bate van de economische ontwikkeling van het gebied in het algemeen.

De vereiste investeringen zouden zowel in de industrie als in de landbouw moeten geschieden en wat dit laatste betreft zou men kunnen profiteren van de ondervinding der Israëliërs. Hammarskjoeld verwijst met voldoening naar het besluit van de economische raad van de Arabische Liga om gevolg te geven aan plannen tot oprichting van een fonds voor Arabische ontwikkeling en instelling van een raad ter voorbereiding van de Arabische economische eenmaking.

Mulo-examens

Oranjestad. — Van de twintig kandidaten, die gisteren aan de tand werden gevoeld voor het eindexamen van de Mulo-opleiding, slaagden er negentien. De geslaagden zijn: Julius Richard Craane, Jarmila Yvonne Eman, Efrain A. Pinedo, Ellen C. Henriquez, Milly Y. Chin, Ethel Roline Tjon Ayong, Ellen L. I. Tjong Sie Fat, Carry R. van Eer, Hans L. Henriquez, Mirna A. Arends, Elly M. d'Arnault, Lucy J. Bardouille, Elaine O. Brown, Aida M. Buckley, Agripina A. Camacho, Marcia T. Chai, Irma Claudina M. Chin, Theresita M. Coronel en Lucia M. Croes.

Lucy Bardouille en Jarmila Eman waren de best geslaagden.

Incident

Ouders en belangstellenden werden toegelaten tot de officiële uitslag. Enkele opgeschoten jongens gedroegen zich hierbij echter zo onbeschaamd, dat door de voorzitter van de examencommissie besloten werd voortaan geen publiek meer toe te laten.

Uit Politierapporten

Oranjestad. — Een rijwiel, dat a enige tijd onbeheerd stond in de J. G. Emanstraat, werd voorlopig als gevonden voorwerp in de politiewacht bewaard. ● Op de hoofdweg ter hoogte van de Ecury Garage, botsten de auto's 5374 en 3255. Een meisje, dat in een der wagen zat, werd licht gewond. ● Op de Grensweg, voor de Lago Commissary ontstond een kettingaanrijding. De schade bleef beperkt. ● Een gewaarschuwd man geldt voor twee. Dat ondervond de politie, toen men na herhaalde waarschuwingen een man moest inrekenen, die in Zeewijk een familie lastig viel. Onder hevig verzet ging de oproerkraaier mee. ● Twee vechtersbazen werden op verzoek van familieleden uit een woning aan de Wilhelminastraat verwijderd en ter ontnuchtering ingesloten. ● Een joy-rijder werd aangehouden. Hij nam een auto mee uit de Wilhelminastraat. Hij bleek onder invloed te zijn en niet in het bezit van een rijbewijs. ● Een man kwam melden, dat zijn fiets is weggenomen. De politie vond de fiets in de Village. De spatschermen hadden een nieuwe kleur gekregen, maar voor onze Sherlocks leverde dat geen bezwaar op. ● Tijdens het lossen van de „Prins der Nederlanden" vond een klein bedrijfsongeval plaats. Twee arbeiders kwamen te vallen en gingen ter observatie naar het hospitaal. Hun toestand is echter in het geheel niet gevaarlijk.

Dit week-end liepen 21 schepen onze haven binnen en vertrokken er 16.

Drie Studiebeurzen voor Arubanen aan de Cornell Universiteit.

Vanuit New York werd vernomen dat drie studiebeurzen verleend zijn voor het voortzetten der studies aan de CORNELL UNIVERSITEIT in Ihaca, New Yorkaan drie Antillianen. Het betreft hier leerlingen die het middelbaar onderwijs met goed gevolg afgelegd hebben.

De drie studenten zijn:
Colin Lytton Batson, Susan Donna Eaton en Margarth Thompson.

Colin Lytton Batson woonde in Essoville 43, San Nicolaas op Aruba. Hij studeerde op de Harrison College School. Hij zal verder voortstuderen in de Kunst- en Wetenschappenlijke richting.

Susan Donna Eaton, woonde op Seroe Colorado op Aruba en volgde de Lago Community High School. Ook Susan koos de richting van Kunsten en Wetenschappen.

Mary Margareth Thompson woonde op Seroe Colorado op Aruba en liep de Lago Community Hig School af. Zij koos de economische richting.

Zilveren Jubileum bij de K.N.S.M.

Op 23 juni werd ten kantore van de K.N.S.M. het feit herdacht dat twee werknemers, de heer Luis B. Manuela, schipper van de motorboten, en de heer Orasio N. Zink, werkzaam op de lichterhelling, reeds 25 jaar in dienst van de K.N.S.M. zijn.

In het bijzijn van enige collega's van de jubilarissen werden beiden gelukgewenst door de plv. Hoofdagent, de heer B.M. Schnitger.

In welgemeende bewoordingen richtte de heer Schnitger zich tot hen en releveerde in het kort hun diensttijd bij de K.N.S.M., waarbij betrokkenen het zilveren jubileumspeldje ontvingen alsmede een enveloppe met inhoud, welke namens de Directie van de K.N.S.M. werd aangeboden.

Vervolgens worden de jubilarissen toegedronken, waarna de aanwezigen nog enige tijd genoeglijk bijeen bleven.

GEEN GRATIE VOOR 20-JARIGE MOORDENAAR

Het gerechtshof van de staat Nebraska heeft de terechtstelling van Charles Sarkweather bepaald op 25 juni. Gisteren verwierp de hoge raad van de Verenigde Staten het beroep van de nauwelijks 20 jaar oude terdoodveroordeelde.

De terechtstelling van Starkweather, die elf moorden op zijn geweten heeft, is viermaal uitgesteld sinds hij in mei 1958 ter dood werd veroordeeld.

Zevende verjaardag inzegening kapel ALTO VISTA

Oranjestad — De zevende verjaardag van de inzegeningen van de kapel van Alto Vista is tamelijk onopgemerkt voorbij gegaan op de 25e mei. Nu, een maand later, zal op morgen 25 juni de gehele dag door een groep dames, leden van de Cofradia de la Virgen de Alto Vista, de wacht worden gehouden en gebeden worden in de kapel. De gehele dag zullen de kronen op de beelden staan.

De intentie van de gebeden is, dat God alle leden overvloedig mag zegenen en zij trouw zullen voortgaan hun verplichtingen na te komen.

Rectificatie

Oranjestad — In de advertentie welke gisteren in ons blad verscheen terzake een aandeelhoudersvergadering van Aruba Agencies viel een cijfertje weg. De vergadering vindt plaats op vrijdag 24 juli. Onze verontschuldiging.

SALK-VACCIN naar GUATEMALA-STAD

Een Amerikaans vrachtvliegtuig heeft zondagochtend 25.000 doses Salk-vaccin naar Guatemala-stad gebracht om een polio-epidemie, die onder de kinderen in die stad heerst, te helpen bestrijden, zo is vandaag door het state department bekendgemaakt. De regering van Guatemala had vrijdag een dringend beroep op de Amerikaanse ambassade in Guatemala gedaan voor de levering van de entstof.

NIEUWS VAN BONAIRE

De laatste vergadering van de Eilandsraad op Bonaire zal plaats vinden op 29 mei a.s. terwijl het in de bedoeling ligt de nieuwe Eilandsraad bijeen te roepen op 2 juli. II.

De werkzaamheden aan het vliegveld, de Flamingo-Luchthaven, zullen de volgende week aanvangen. Zoals bekend zal de startbaan verlengd worden en op het ogenblik wacht men op de Niagara met de nodige materialen aan boord om met de werkzaamheden te beginnen.

Donderdag zullen de Statenleden bij elkaar komen op Bonaire. Dit betreft een commissievergadering, die 2 of 3 maal per kwartaal op Bonaire gehouden wordt.

De Indische minister-president, Nehroe, heeft dinsdag te Trivandrum in de Indische staat Kerala overleg gepleegd met leden van de communistische regering en de tegenstanders van de regering. Dinsdag, de elfde dag van de geweldloze kampagne van tegenstanders van het communistische bestuur van de staat, zijn 1100 tegenstanders van de regering in hechtenis genomen.

Nehroe was maandag in Kerala aangekomen op uitnodiging van de eerste minister van de staat, Nambodripad. Nehroe zal trachten een vreedzame regeling van het geschil tussen voor- en tegenstanders van de regering te treffen. Tijdens de kampagne zijn reeds veertien mensen gedood.

Yankees overrompelen Kansas City, terwijl Cleveland Indians van Baltimore verliest

National League:

De Los Angeles Dodgers wonnen met 4—3 van de Philadelphia Phillies. De Dodgers sloegen slechts vijf hits, doch hiervan waren drie homeruns, t.w. van Junior Gilliam (3), Gil Hodges (11)en Don Demeter (14). Dave Philley had een homer voor de Phillies. De winnende pitcher was Danny McDevitt (6—6) en de verliezer Gene Conley (4—4). Wally Moon, die een „batting-average" heeft van .333 (vierde in de National League) sloeg gisteren een „double" en breidde zijn „hitting-streak" uit tot 16 wedstrijden.

De Milwaukee Braves wonnen met 9—5 van de St. Louis Cardinals. De winnende pitcher was Charlton Willy (3—1) en de verliezende pitcher Had Jeffcoat. De Braves sloegen veertien hits en de Cardinals hadden er tien. Geen van beide teams beging een error.

De Chicago Cubs versloegen de Cincinnati Redlegs met de score van 3—1. De Cubs hadden 10 hits en een error, de Redlegs sloegen acht hits en maakten geen fouten. De winnaar was Glenn Hobbie (7-6) en de verliezer Joe Nuxhall (3—6).

Dick Stuart, first baseman van de Pittsburgh Pirates, sloeg een homerun en drie singles in een 5—1 overwinning van de Pirates op de San Francisco Giants. De Pirates sloegen vijftien hits en de Giants slechts zes.

De winnende pitcher was Vernon Law (8—4) en de verliezer Sad Sam Jones (8—7).

De stand in de National League is thans:

Milwaukee	39	28	-
San Francisco	38	31	2
Los Angeles	38	33	3
Pittsburgh	37	34	4
Chicago	34	33	5
St. Louis	30	36	8½
Cincinnati	30	37	9
Philadelphia	25	40	13

American League:

De New York Yankees sloegen achttien hits en pitcher Whitey Ford (7—4) stond de Kansas City Ahletics slechts vijf hits toe in een wedstrijd, waarin de Yankees met 10—2 zegevierden. De verliezende pitcher was Coleman.

De Cleveland Indians verloren met 1—5 van de Baltimore Orioles. Baltimore had tien hits en Cleveland slechts vijf. De winnende pitcher was Milton Pappas (7—3) en de verliezer. Gary Bell (6—7).

De Chicago White Sox versloegen de Washington Senators met 4—1. Early Wynn (10—5) was de winnaar en Bill Fischer (5—3) de verliezer. Beide clubs sloegen achts hits, Washington had één error, Chicago geen.

De Boston Red Sox boekten een 10—4 overwinning op de Detroit Tigers, dank zij het goede pitchen van Ike Delock, (6—4), die de Tigers maar vijf hits toestond. Boston sloeg dertien hits en beging vier errors. De verliezende pitcher was Paul Foytack (5—7).

De stand in de American League is als volgt:

Cleveland	35	28	-
Chicago	35	30	1
Baltimore	35	31	1½
New York	34	31	2
Detroit	34	32	2½
Boston	29	35	6½
Kansas City	28	35	7
Washington	29	37	7½

A. S. U. SPORTWEEK

CURACAO wint BASKETBALL-ONTMOETING van ARUBA in mooie en snelle wedstrijd

Oranjestad. — Het Curaçaose basketballteam heeft gisteren na een mooie en snelle wedstrijd een welverdiende overwinning behaald op de Arubaanse selektie.

De wedstrijd zette in met een serie snelle aanvallen over en weer. In het begin wist Aruba een kleine voorsprong te krijgen. Beide teams vertoonden een hecht samenspel. Bij halftime stond het 21—19 in het voordeel van de gastheren.

In de tweede helft echter wist Aruba zijn goede vorm niet te behouden. Er werd veel slordiger gespeeld en menige kans ging verloren, omdat men van te ver probeerde te doelen. Curaçao daarentegen ging in hetzelfde hoge tempo voort met precisiespel. In minder dan tien minuten tijd liep Curaçao ver uit en was de overwinning zeker. De eindstand kwam met 51—34 voor de gasten. Topscorer was Harold Martha met 11 punten en voor Aruba Charles Ponson met 8 punten. De scheidsrechter was Mateo Reyes. Herman Figueira was scorekeeper en Frank Estrada timekeeper.

Onder de aanwezige supporters zagen wij gedeputeerde Morkos van Curaçao en de tijdelijk gezaghebber van Aruba, in gezelschap van mevr. Arends.

De intereilandelijke wedstrijd werd ingeleid door een ontmoeting tussen de damesteams van Aruba Jrs (kampioene) en Estrella (sub-kampioene). Het werd een gelijk opgaande strijd die tenslotte door Aruba Jrs met 1 basket verschil werd gewonnen (17—15). Topscoorsters voor A.J. waren Evelyn Rodriguez en Mem Poppen, ieder met 6 punten, en voor Estrella was het Maria Peña met 13 punten.

Naar een Antilliaanse bond?

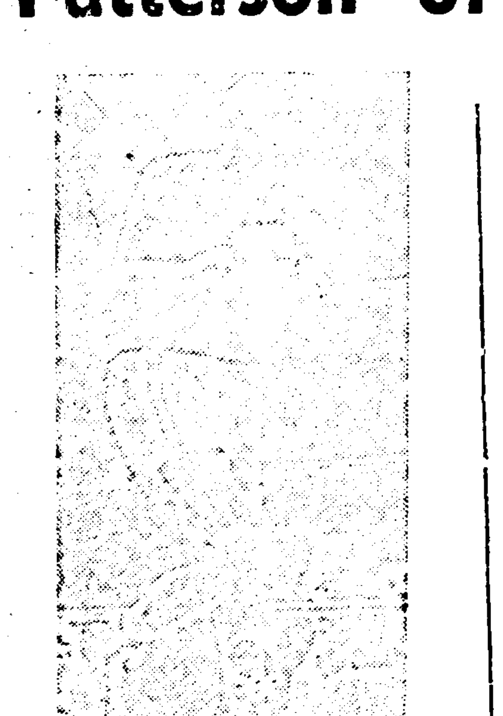
De bestuderen van de Arubaanse en Curaçaose basketbalbonden voerden gisteren besprekingen met het doel te geraken tot oprichting van een Basketbalbond voor de Nederlandse Antillen. De besprekingen moeten in zeer plezierige sfeer verlopen zijn. Besloten werd, dat de Arubaanse bond naar Curaçao zal trekken om de besprekingen voort te zetten. Streefdatum voor het opstellen van statuten en dergelijke is 31 juli as.

Op de besprekingen van gisteren was Curaçao vertegenwoordigd door de heren R. Elhage (voorzitter), J. M. Martis (penningmeester) en Julio Ifaseth. Curaçao kwam welbeslagen ten ijs en had reeds ontwerp-statuten bij zich.

Sukses voor dr. Stotlar

Als coach van het Curacaose team fungeerde dr. Stotlar bijgestaan door Hector Deville. Het was tijdens deze wedstrijd duidelijk te merken, dat de training van de heer Stotlar goede vruchten afwerpt. De Curacaose spelers speelden technisch goed en ook de snelheid is erop vooruit gegaan. Veranderingen in het team werden op de juiste momenten aangebracht en voor het sukses van de Curacaose basketball-ploeg was de heer Stotlar voor een belangrijk deel verantwoordelijk.

Patterson of Johansson?

FLOYD PATTERSON

Floyd Patterson is 3—1 favoriet om zijn titel suksesvol te verdedigen tegen Ingemar Johansson. Morgenavond vindt dit gevecht plaats in Yankee Stadium te New York en het zal de vijfde maal zijn, dat Patterson zijn titel verdedigt.

Beiden bereikten de finale

Zowel Patterson als Johansson hebben gebokst in de Olympische Spelen 1952 te Helsinki. Beiden bereikten de finale. Patterson werd wereldkampioen middengewicht door op k.o. te winnen na 18 seconden van de eerste ronde. Johansson werd in de finale gediskwalificeerd, omdat hij naar de mening van de referee veel te weinig partij gaf. Johansson heeft dus nog iets goed te maken en naar hij zelf verklaarde, heeft hij in de wedstrijd van morgen de kans hiertoe.

Waas van geheimzinnigheid rond Johansson

Johansson is nog steeds min of meer een mysterie. Tijdens zijn trainingen in Amerika liet hij een sterke linkse zien, terwijl hij tevens in goede fysieke konditie bleek te zijn. Tijdens het sparren gebruikte de Zweed zijn rechterhand, waarin zijn k.o.-punch schuilt, haast niet. Johansson zeide, dat hij zijn rechtse bewaart voor het gevecht tegen Patterson. Dat kan zeker zo zijn, doch de mogelijkheid bestaat, dat de rechtse van Johansson door velen wordt overschat.

Johansson, kampioen zwaargewicht van Europa, heeft 21 wedstrijden gebokst, alle gewonnen, waarvan 13 op k.o.

Patterson heeft 35 wedstrijden achter de rug als professional. Hiervan heeft hij 34 gewonnen en 1 verloren op punten tegen de oudwereldkampioen lichtzwaargewicht Joey Maxim. Volgens velen had Patterson in dit gevecht de overwinning verdiend. Patterson scoorde 26 knock-outs in zijn 34 overwinningen.

Floyd trainde als nooit tevoren

De wereldkampioen heeft een harde en zware training ondergaan voor dit gevecht en zal morgenavond waarschijnlijk in topvorm in de ring verschijnen. Mensen, die zijn trainingen bijwoonden, waren verrast over Patterson's snelheid. *In één dag tijds vloerde hij zes sparring-partners en demonstreerde een zeer goede techniek. De wijze waarop Patterson trainde, doet vermoeden, dat hij er op uit is zo snel mogelijk het gevecht te beeindigen.*

De mening van Jack Solomons

De bekende Britse bokspromotor Jack Solomons is naar New York gevlogen om het gevecht bij te wonen. Gisteren verklaarde hij bij aankomst te New York, dat de Zweed Ingemar Johansson de nieuwe wereldkampioen zwaargewicht zal zijn door een k.o.-overwinning in de vijfde of zesde ronde op de titelhouder Floyd Patterson.

Eerlijk gezegd: wij geloven hierin niet. Floyd Patterson heeft tegenover betere tegenstanders gestaan dan Ingemar Johansson. De knock-out, die laatstgenoemde in de eerste ronde boekte op Eddie Machen mag indrukwekkend zijn geweest, tegen Patterson zal de Zweed moeten bewijzen, dat het geen „sunday-punch" was. Wij houden het op een zege voor Patterson en zullen zelfs verbaasd zijn, indien hij niet vóór de vijftiende ronde de Zweed „afmaakt".

INGEMAR JOHANSSON

Brigitte Bardot trouwde onlangs met Jacues Charrier, de mannelijke hoofdrolspeler uit „Les Tricheurs". Men ziet hier het gelukkige bruidspaar voor de deur van het ouderlijk huis van Brigitte.

Curacaose Tafeltennissers naar ARUBA

In het komende week-end zal een officieel Curaçaos tafeltennis-team de strijd aanbinden met haar Arubaanse sportmakkers, teneinde meer glans te verlenen aan de A.S.U. Olympiade en tevens om uit te maken, waar in de Antillen de beste spelers huizen, op Curaçao of op Aruba.

De drie vorige wedstrijden geven als totaal een onbeslist te zien. Werd er in de eerste wedstrijd gelijk gespeeld en wist de A.T.T.A. de tweede partij zelfs onverwacht te winnen, bij de belangrijke tafeltenniswedstrijden in Colombia werden de Arubaanse spelers eenvoudig overklast en wist alleen de ex-Curaçaoënaar Jules Montesant tot redelijk goed tegenspel te komen.

Als men nu meent, dat de aanstaande wedstrijden dus bij voorbaat een zacht eitje zouden zijn voor de Curaçaose spelers, vergist men zich deerlijk. Wel zal Montesant door zijn vertrek naar Colombia niet meer van de partij zijn, doch de sterkste Arubaanse speler van het ogenblik, Mario Croes Jr, die de trip naar Barranquilla niet meemaakte, zal zeker de Curaçaose spelers het vuur na aan de schenen leggen. Ongetwijfeld zal de A.T.T.A. de onlangs herontdekte Emiliano Jansen weer opstellen en Yolan Jacobs zal waarschijnlijk het Arubaanse team kompleteren. Of Benny Gruzecski van de partij zal zijn, valt te bezien. Zijn spel zal waarschijnlijk zeer aan kracht hebben ingeboet sinds het spelen met spons-rubberbats door de I.T.T.F. verboden werd.

Een mogelijke andere kandidaat is Mario Bergen, de Arubaanse sportsman van het jaar, die echter voor de Curaçaose spelers geen werkelijk struikelblok zal blijken te zijn.

De kleuren van Curaçao zullen gaan hoog houden, is nog niet bekend. Zeker van hun verkiezing zijn: René Davelaar en Hildo Bakhuis, die ongetwijfeld de twee sterkste Curaçaose spelers van het ogenblik zijn. Dito Vlieg, Ibi Coffi en Otmar Wentwoord zullen verder uitmaken welke twee het Curaçaose team zullen kompleteren. In ieder geval zal er op Aruba hard gevochten moeten worden om de zege te behalen en wachten de Arubaanse tafeltennisliefhebbers twee zeer boeiende wedstrijden.

SPORTBERICHTEN

TENNIS

Londen. — Bij de tenniskampioenschappen van Wimbledon is de Nederlandse Fredie Marinkelle reeds in de eerste ronde van het dames-enkelspel uitgeschakeld door de française Florence de la Courtie. De cijfers: 6—0, 3—6 en 6—2. Marion Moritz, die direkt in de tweede ronde was geplaatst, bereikt de derde ronde door een overwinning op de Engelse mevr. Brock: 6—8, 7—5 en 6—4. Haar volgende tegenstandster is Angela Mortimer.

ZEILEN

Kiel. — Ruw water en windkracht 6 tot 7 hebben op de tweede wedstrijddag van de Kieler Woche hoge eisen gesteld aan de deelnemers. Vooral de jollen hadden het zwaar te verduren. Niet minder dan 22 boten sloegen om.... Er waren ditmaal weinig Nederlandse suksessen Slechts Van Duyl kwam tot een ereplaats: tweede bij de Draken, waardoor hij in het klassement na twee dagen de derde plaats bezet, achter de Italiaan Cocintino en de Duitser Ravenborg. De Nederlander Groot is vierde. In de finnjollenklasse haalde De Jong de finish niet en is daarmede nagenoeg uitgeschakeld voor de eindzege. Maarse was de best geplaatste Nederlander: tiende. In de Flying Dutchman-klasse eindigde Oerlemans als zesde.

VOETBAL

Den Haag. — De oefenmeester van de Eerste Divisieklub Scheveningen/Holland Sport, de heer R. Dellow, heeft ontslag genomen.

De toestand in Sto. Domingo

Vervolg van pag. 1

handvest van Bogota wegens schending van de overeenkomsten over de rechten van de mens.

Tevens werd bekend gemaakt, dat men te Rio Piedras (Puerto Rico) een uitzending heeft beluisterd van de rebellen-omroep op Dominikaans grondgebied, waarin de bevelhebber van het „Bevrijdingsleger", Enrique Jimenez Moya, een beroep doet op het Internationale Rode Kruis om tussenbeide te komen ten behoeve van de burgerbevolking, die „door de soldaten van Trujillo wordt afgeslacht". Majoor Jimenez verklaarde, dat „hele bevolkingen door de luchtmacht van Trujillo worden afgemaaid".

Een ander bericht zegt, dat de opstandelingen, die in het noorden van het land actief zijn, tot de aanval zijn overgegaan en dat zij „gisteren de weg, die de stad Gaspar Hernandez en de omliggende dorpen verbindt, hebben veroverd".

Gedurende de gehele middag kon men voor de Dominicaanse radio oproepen horen tot de bevolking waarin werd meegedeeld dat de invasie-pogingen mislukt waren.

In diezelfde uitzendingen werd met de strengste straffen gedreigd tegen officieren van het Dominicaanse leger, die zich zouden aansluiten bij de rebellen.

In uitzendingen bestemd voor de Cubanen, werd verkondigd dat Fidel Castro een verbond heeft aangegaan met Batista, waarin beiden overeen zouden zijn gekomen dat Fidel Castro 8 maanden aan het bewind zou blijven, waarna Batista weer terug zou keren in Cuba.

De „New York Times" over Dominikaanse Republiek

De „New York Times" leverde vanmorgen in een hoofdartikel bittere kritiek op de Amerikaanse ambassadeur te Ciudad Trujillo, Joseph S. Farland, die erin toestemde zich te laten fotograferen, terwijl hij de hand drukte van luitenant-kolonel Ventura Simo, de Dominikaanse officier, die erin slaagde het vertrouwen van tegenstanders van Trujillo te winnen om hen later te verraden. Deze foto, aldus de „New York Times", „zal de Verenigde Staten zeker geen goed doen op het westelijk halfrond".

Het blad twijfelt te meer aan de wijsheid van de Amerikaanse ambassadeur, omdat het in het geheel niet vaststaat, dat de opstand, die tegen het bewind van generalissimo Trujillo is ontketend, inderdaad is onderdrukt. „De Dominikaanse banneling en op Puerto Rico en op Cuba beweren, dat de strijd in de heuvels ten noordwesten van de hoofdstad doorgaat en dat een groot aantal burgers door de bombardementen en beschietingen is omgekomen. Zij vragen het internationale Rode Kruis tussenbeide te komen."

„De toestand is nog duister", besluit het blad. „Generalissimo Trujillo is de laatste der militaire diktators, die in het Caraïbisch gebied is overgebleven. Hij weet, dat alle diktaturen vroeg of laat moeten verdwijnen en dat de recente geschiedenis van Latijns-Amerika niet in het voordeel der diktators is verlopen."

Gevangenisopstand in Springfield ten einde

De opstand in de gevangenis van Springfield is geëindigd. De 106 muiters hebben zich overgegeven aan de politie, die met een bulldozer een van de deuren van het gedeelte waar de gevangenen zich verschanst hadd, hadden geforceerd.

Hierop lieten de oproerlingen de vijf gijzelaars vrij. Dit was het sein voor de politie om een aanval te doen met traangas, waardoor de gevangenen naar buiten moesten komen.

ARMSTRONG niet door hartaanval getroffen

De beroemde jazz-trompettist Louis Armstrong is dinsdag wegens longontsteking in een ziekenhuis te Spoleto, 90 km ten noorden van Rome, opgenomen.

De 58-jarige musicus glimlachte en maakte grapjes toen hij het ziekenhuis binnen ging.

Armstrong heeft onlangs longontsteking gehad en er zijn nog enige sporen hiervan in zijn long. Hij heeft geen koorts.

Eerst werd gevreesd dat de jazzpionier een hartaanval had gehad.

Officiele Mededelingen van de Curacaosche Voetbalbond

(DISTRIKT CURACAO)

NR 1959/33

WEDSTRIJD-UITSLAGEN

Kompetitie Reserve A-klasse:

Sithoc 2 — S.U.B.T. 2 .... 1—1.
Centro Dominguito 2 — Vesta 2 .... 1—3.
Jong Curaçao 2 — Jong Colombia 2 ...... niet doorgegaan
(Geen der beide verenigingen opgekomen.)

Curaçao Wisseltrofee

Jong Holland 1 — Jong Colombia 1 .... 0—2.
S.U.B.T. 1 — Centro Dominguito 1 .... 2—1.
Scherpenheuvel 1 — Riverside 1 .... 3—1.
(Na verlenging)
Sithoc 1 — Jong Colombia 1 .... 3—1.
(Na verlenging)
Jong Holland 1 — Vesta 1 .... 1—2.
S.U.B.T. 1 — Sithoc 1 .... 2—1.

Wedstrijd Programma:

CURACAO WISSEL TROFEE

Woensdag 24 juni '59 om 8.00 n.m.: Riverside 1 — Vesta 1 (J) Stadion
Vrijdag 26 juni '59 om 8.00 n.m.: C. Dominguito 1 — . Colombia 1 (K) Stadion
Zondag 28 juni '59 om 4.00 n.m.: Winnaar K — Winnaar J (L) Stadion
Zaterdag 4 juli '59 om 8.00 n.m.: Sithoc 1 — Winnaar L (M) Stadion
Woensdag 8 juli '59 om 8.30 n.m.: Winnaar M — S.U.B.T. 1 (Finale) Stadion

De verenigingen worden erop attent gemaakt, dat dezelfde regels gelden als voor de kompetitie, voor wat betreft invallers.

Kompetitie Reserve A-klasse:

Zondag 28 juni '59 om 2.30 n.m.: Vesta 2 — Riverside 2 (Stadion)
Woensdag 1 juli '59 om 7.00 n.m.: Sithoc 2 — Jong Colombia 2 (Stadion)
om 8.30 n.m.: S.U.B.T. 2 — C. Dominguito 2 (Stadion)
Zaterdag 4 juli '59 om 4.00 n.m.: Sithoc 2 — Vesta 2 (Sithoc-terrein)
S.U.B.T. 2 — Riverside 2 (J.H.-terrein)
Woensdag 8 juli '59 om 7.00 n.m.: Jong Colombia 2 — Vesta 2 (Stadion)
Vrijdag 10 juli '59 om 8.00 n.m.: Sithoc 2 — Centro Dominguito 2 (Stadion)
Zaterdag 11 juli '59 om 4.00 n.m.: Riverside 2 — Jong Colombia 2 (Sithoc-terr.)
Vrijdag 18 juli '59 om 7.00 n.m.: Sithoc 2 — Riverside 2 (Stadion)
Vrijdag 25 juli '59 om 7.00 n.m.: Riverside 2 — Centro Dominguito 2 (Stadion)

MEDEDELINGEN:

De vereniging JONG COLOMBIA is beboet met *f* 5,— en twee winstpunten in mindering op de ranglijst van de Kompetitie Reserve A-klasse, wegens het niet opkomen in de wedstrijd tegen Jong Curaçao 2.

De vereniging JONG CURACAO is het verder deelnemen aan de Kompetitie Reserve A-klasse ontzegd, ingevolge art. 4 R.C.W. (tweemaal niet opkomen.

WIJZIGING BESTUUR:

Van de vereniging JONG HOLLAND is bericht ontvangen van wijziging in haar bestuur, t.w.: voorzitter E. H. M. Agnes; onder-voorzitter J. A. A. Elmondalek; sekretaris T. Franka (San Mateowijk nr 6); penningmeester Ch. M. de Jongh; commissaris voor materiaal C. Dorsiel; commissarissen: L. Matheeuws, E. Haard, B. de Windt en H. Schoop.

INSCHRIJVINGEN:

SCHERPENHEUVEL: E. C. E. Augusta (ex-lid Dep. Sint Joris), E. Rool (ex-lid Jong Curaçao) en E. Sambo (ex-lid Jong Curaçao) als gewone leden.

S.U.B.T.: B. C. Neuman als gewoon lid.

RIVERSIDE: J. Minguel (ex-lid Sithoc) als gewoon lid.

SITHOC: K. Zschuschen als junior-lid.

CENTRO DOMINGUITO: E. Reconde en R. Brazil als junior-leden. E. G. F. Cathalina als gewoon lid.

SCHORSINGEN:

De speler H. DAAL (S.U.B.T.) voor deelname aan alle wedstrijden in C.V.B.-verband tot 8 juni 1959, wegens wangedrag tijdens de wedstrijd S.U.B.T. 1 — Riverside 1, gespeeld op 26 april 1959.

De speler G. JOSEPHA (Riverside) voor deelname aan alle wedstrijden in C.V.B.-verband tot 8 juni 1959, wegens wangedrag tijdens de wedstrijd Riverside 1 — S.U.B.T. 1, gespeeld op 26 april 1959.

De speler E. GOILO (Riverside) voor deelname aan alle wedstrijden in C.V.B.-verband tot 8 juni 1959, wegens wangedrag tijdens de wedstrijd Riverside 1 — Vesta 1, gespeeld op 24 april 1959.

De speler A. DAAL (Vesta) voor deelname aan alle wedstrijden in C.V.B.-verband tot 8 juni 1959, wegens wangedrag tijdens de wedstrijd Riverside 1 — Vesta 1, gespeeld op 24 april 1959.

De speler E. SCHOOP (S.U.B.T. Jr) voor de duur van 2 (twee) maanden, ingaande 31 mei 1959, wegens wangedrag ter gelegenheid van de wedstrijd S.U.B.T. Jr — Sithoc Jr.

JUNIOREN AFDELING

WEDSTRIJD-UITSLAGEN:

Veendam Jr — S.U.B.T. Jr .... 1—0.

Daar de verenigingen S.U.B.T. en SITHOC de kompetitie met een gelijk aantal punten hebben beëindigd, zal door voornoemde verenigingen, ingevolge artikel 3 R.C.W., een beslissingswedstrijd worden gespeeld.

WEDSTRIJD-PROGRAMMA

Woensdag 24 juni 1959 om 6.30 n.m.:
S.U.B.T. Jr — Sithoc Jr (Rifstadion)
Woensdag 1 juli 1959 om 6.30 n.m.:
Sithoc Jr — S.U.B.T. Jr (Rifstadion)

STAND VAN DE KOMPETITIE

Junioren A	gesp.	gew.	gel.	verl.	doelpunten voor	doelpunten tegen	punten
Sithoc	12	8	2	2	25	6	18
S.U.B.T.	12	8	2	2	18	5	18
Veendam	12	4	5	3	14	14	13
Scherpenheuvel	12	5	4	3	20	13	12*
Jong Holland	12	3	4	5	7	12	10
Union Fleur de Marie	12	2	1	9	9	25	5
Jong Curaçao	12	1	3	8	7	25	5

*) Twee winstpunten in mindering wegens het niet opkomen in de wedstrijd tegen Jong Holland Jr.

HET BESTUUR